

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA

MORFOLOGIE HARLEKÝNEK

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Veronika Vithausová

Český jazyk se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Daniel Bína, Ph.D.

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 30. června 2020

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování:

Děkuji vedoucímu bakalářské práce, doc. PhDr. Danielu Bínovi, Ph.D., za jeho čas, trpělivost, vstřícný přístup, cenné rady a odborné vedení mé práce.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINAL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

OBSAH

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE	4
SEZNAM ZKRATEK	2
ÚVOD	3
1 TEORETICKÁ ČÁST	4
1.1 ÚVODEM.....	4
1.2 MORFOLOGIE.....	4
1.2.1 Morfologie pohádek dle Vladimíra Proppa	5
1.2.2 Janice Radway.....	6
1.3 ESTETICKÁ STRÁNKA DĚL	6
1.3.1 Estetika	6
1.3.2 Estetická hodnota	7
1.3.3 Kýč	7
1.3.4 Forma kýče podle Tomáše Kulky	8
1.3.5 Literární kýč	9
1.3.6 Estetická stránka harlekýnek	10
1.4 GENDER V HARLEKÝNKÁCH	12
1.4.1 Vymezení pojmu	12
1.4.2 Genderové stereotypy.....	12
1.4.3 Genderové role.....	13
1.4.4 Pojetí genderu v harlekýnkách	14
2 PRAKTICKÁ ČÁST	16
2.1 ODŮVODNĚNÍ VÝBĚRU ROZEBÍRANÝCH DĚL.....	16
2.2 OBSAHY JEDNOTLIVÝCH HARLEKÝNEK.....	16
2.2.1 Joan Johnston	16
2.2.2 Diana Palmer	19
2.2.3 Linda Howard.....	22
2.2.4 Nora Roberts.....	27
2.2.5 Jayne Ann Krentz	31
2.2.6 Ann Maxwell.....	34
2.3 MORFOLOGIE HARLEKÝNEK.....	35
2.3.1 Funkce.....	36
2.3.2 Schéma harlekýnek.....	42
ZÁVĚR.....	44
RESUMÉ.....	46
SEZNAM LITERATURY	47

SEZNAM ZKRATEK

A	Intimita
a	Nebezpečí
B	Ranění
b	Záchrana
C	Odloučení
D	Smíření
E	Minulost
F	Vyznání
G	Vztah
H	Svatba
I	Dítě
↑	Prozření
α	Výchozí situace
β	Setkání
γ	Odstup
δ	Sbližování
ε	Sympatie
ζ	Šok
η	Podlehnutí

Úvod

Každý z nás má jistě povědomí o románech, které jsou psané primárně pro ženy a zachycují láskyplný příběh se šťastným koncem. Někteří čtenáři tato díla milují, jiní v nich nevidí žádnou literární hodnotu. Ať tak či tak, pravdou je, že romány pro ženy jsou dodnes velmi oblíbenou kategorií. a rozbor právě těchto románů je předmětem mé bakalářské práce. Konkrétně půjde o 10 děl vydávaných známým nakladatelstvím Harlequin. Nejvíce mě v této práci bude zajímat, jak moc si jsou jednotlivá díla podobná, neboť čtenář občas může nabýt dojmu, že čte dokola jeden a ten samý příběh, samozřejmě s jinak se jmenujícími postavami.

Cílem této práce je morfologická analýza zvolených děl prováděna s ohledem na morfologický rozbor pohádek, kterým se zabýval Vladimír Jakovlevič Propp. Důvodem mého výběru tématu je touha dokázat, že čtení těchto příběhů nemůže čtenáři přivodit žádný dlouhodobější pocit obohacení, neboť jsou všechna díla téměř totožná.

První částí práce je část teoretická. V první kapitole této části se čtenářům pokusím přiblížit harlekýnky, jelikož z vlastní zkušenosti vím, že hlavně mladší publikum o těchto knihách nikdy neslyšelo. Následovat bude kapitola s bližší definicí pojmu morfologie, který si zatím čtenáři pravděpodobně jen stěží spojují s literaturou. Do této kapitoly bude zařazen také Vladimír Propp a Janice Radway, neboť jsou v úzkém spojení s tímto pojmem. Předposlední kapitola teoretické části se bude zabývat estetickou stránkou zvolených děl, konkrétně zde budu pracovat hlavně s pojmem kýč, který je pro harlekýnky typický. Obsahem poslední kapitoly potom bude gender a jeho pojetí v těchto románech. Konkrétně mě zajímá využití genderových rolí a stereotypů aplikovaných na účinkující postavy.

Praktická část mé bakalářské práce bude obsahovat pokus o aplikaci morfologického modelu narativního literárního textového typu podle Proppa. Před samotným modelem bude však důležitá část, ve které si čtenáři přečtou přibližující obsahy jednotlivých harlekýnek, neboť pouze díky nim budou poté schopni pochopit sepsanou morfologii a vytvořená schémata.

1 TEORETICKÁ ČÁST

1.1 ÚVODEM

Pojmem „harlekýnky“ označuji knihy, které svůj název získaly díky nakladatelství, jímž byly vydávány. Tento výraz je v souladu s běžným územ, v následujících řádcích bude proto užívám poměrně často a již bez uvozovek.

Nakladatelství Harlequin bylo založeno v roce 1949 podnikatelem Richardem Bonnycastleem, který se zabýval vydáváním různých žánrů. Později se na popud své manželky začal soustředit převážně na romány pro ženy, což se mu vyplatilo. Romány se staly velmi oblíbenými, převážně tedy v ženském publiku. Během následujících let nabylo nakladatelství mezinárodních rozměrů a jejich knihy se začaly překládat do více než dvaceti jazyků. V České republice se harlekýnky staly velmi čtenými v průběhu 90. let 21. století.¹

Osobně jsem se ke čtení těchto knih dostala až kvůli zvolení tématu mé práce, nicméně díky tomu mohu s jistotou a čistým svědomím říci, že jde o knihy naprosto typické pro červenou knihovnu. Značná část děl z této sekce se vyznačuje velmi podobným dějem, samozřejmě kromě malých změn. Dokonce jsem zde zahlédla i silnou podobu s modernějšími verzemi románů vydávanými v posledních letech.

1.2 MORFOLOGIE

Na začátku považuji za důležité vysvětlit pojem morfologie, který se nachází v samotném názvu této bakalářské práce. Víme, že morfologie je učení o formách, nicméně ve spojitosti s literaturou o ní moc neslyšíme a častěji se s tímto významem setkáváme například v biologii. Ale jak vysvětlil Vladimír Propp zabývající se pohádkami: „*Formy pohádky lze nicméně rozebírat právě tak přesně jako organické útvary.*“²

Narativní textové typy, žánry a subžánry můžeme zkoumat z několika hledisek. Inspirujeme-li se pozitivistickým paradigmatem, zajímat nás bude třídění a srovnávání zápletek, syžetů a postav. Strukturalismus nás naopak navádí k zájmu o přístup, kompozici, řazení a kombinování částí a motivů.

---

¹ Informace získané z oficiálních webových stránek nakladatelství Harlequin

² PROPP, Vladimír Jakovlevič. *Morfologie pohádky se studií Clauda Lévi-Strausse*. Praha: Ústav pro českou literaturu ČSAV, 1970.

1.2.1 MORFOLOGIE POHÁDEK DLE VLADIMÍRA PROPPA

Nejdůležitější předlohou pro psaní mé bakalářské práce byla kniha *Morfologie pohádky* od Vladimíra Proppa. Aby čtenář byl schopen pochopit následující kapitoly, je důležité, abych alespoň stručně přiblížila podstatné části Proppova díla.

Kniha *Morfologie pohádky* vyšla roku 1928. Před samotným rozbořem pohádek Propp vysvětluje historii problému a seznamuje čtenáře s metodou a materiálem daného výzkumu. Důležité je také podotknout, že jím vytvořenou analýzu nelze využít na všechny pohádky. Autor se totiž konkrétně zabývá rozbořem ruských pohádek a materiál ke zkoumání si vypůjčil z Afanasjevova sborníku ruských pohádek.

Stavebním pilířem rozboru pohádek se staly stálé veličiny, které Propp nazývá funkcemi jednajících osob. Funkci poté konkrétně definuje takto: „*Pod pojmem funkce rozumíme akci jednající osoby, určenou z hlediska jejího významu pro rozvíjení děje.*“³ Dle autora rozboru se jich v jím rozebíraných pohádkách objevuje 31, není však podmínkou, že všechny funkce musí být zahrnuty ve všech pohádkách. Důležité ale je, že se vzájemně nikdy nevyklučují. Mezi funkcemi najdeme také takzvané funkce párové, jako příklad autor zmiňuje dvojici zákaz-porušení a boj-vítězství. Jediná funkce, která je Proppem udána jako nezanedbatelná, je funkce škůdcovství.⁴ Každá funkce má u sebe napsanou značku, díky které je později možné její začlenění do schématu.

S funkcemi úzce souvisí asimilace. Asimilací rozumíme situaci, kdy jsou funkce plněny stejným způsobem, přičemž jedna z těchto funkcí může mít zároveň více významů. „*Carova dcera si někdy žádá postavení kouzelného paláce a hrdina ho obvykle staví okamžitě za pomoci kouzelného prostředku. Postavení kouzelného paláce však může figurovat i v úplně jiném významu. Hrdina po všech hrdinských činech v okamžiku vystaví palác a prohlásí se carevičem. To už je zvláštní případ proměnění, apotheosa, a nikoliv splnění těžkého úkolu.*“⁵

Propp se dále zabývá i dalšími prvky, mezi které patří prvky pro spojování, prvky pro ztrojování a motivace. Jejich rozebíráním se však již zabývat nebudeme, neboť již nejsou zařazeny do vztahu s funkcemi jednajících osob.

³ PROPP, Vladimír Jakovlevič. *Morfologie pohádky se studií Clauda Lévi-Strausse*. Praha: Ústav pro českou literaturu ČSAV, 1970. s. 35

⁴ Ibid.

⁵ Ibid.; s. 85

1.2.2 JANICE RADWAY

Propp svým dílem inspiroval společnost k dalším pokusům o vytvoření morfologických modelů. Jako adekvátní příklad můžeme uvést Janice Radway s dílem *Reading the romance*, ve kterém se autorka zabývá vztahem čtenářek k hojně čteným románům pro ženy.

V rámci již zmíněného díla autorka uskutečnila výzkum týkající se žen a čtení románů jim určených. Výsledkem bylo vysvětlení vysoké čtivosti těchto děl. Tázané ženy si velmi dobře uvědomovaly, že čtou knihy téměř nulové kvality, nicméně jejich čtení braly jako jakýsi únik od reality. Čtenářky se zálibou četly o ženách, které byly středobodem vesmíru záviděníhodného muže, jelikož realita v nich nedokázala probouzet pocity, které pociťovali během čtení románů. V příbězích také hledaly naději a útěchu, neboť hlavní hrdinové vždy přes všechna úskalí došli ke štěstí.⁶

1.3 ESTETICKÁ STRÁNKA DĚL

1.3.1 ESTETIKA

Estetikou se zabývaly již osobnosti z období antiky, avšak samostatným oborem se stala až v 18. století. Miloš Jůzl charakterizuje estetiku takto: „*Estetika je nauka o povaze, příčinách, zákonitostech a významu estetických jevů, jako výsledků (historicky, objektivně, společenskohistoricky podmíněného) estetického a uměleckého osvojování světa, tj. přírody, společnosti i člověka samého.*“⁷ Zeptali bychom se však náhodných lidí na ulici, zdali ví, co je estetika, s největší pravděpodobností bychom ve většině případů slyšeli, že estetika je naukou o krásnu, jelikož přesně takto je nám představována na školách. Z historického hlediska jde vlastně o správnou odpověď, krásno totiž zpočátku bývalo jednou z hlavních kategorií této disciplíny, nicméně je známo, že dle moderní estetiky je krásno pojem málo obecný, nehledě na fakt, že esteticky na nás nepůsobí jen krásné věci. Navíc jednoduše není správné o estetice říci, že se zaobírá pouze tím, zda na nás objekt působí příjemným, nebo nepříjemným dojmem, jelikož by se jednalo o tvrzení velmi okleštěné.

⁶ RADWAY, Janice A. *Reading the romance*. Chapel Hill: University of North Carolina Press, 1991. ISBN: 978-0-8078-4939-9.

⁷ JŮZL, M., PROKOP, D., *Úvod do estetiky*. Praha: Panorama, 1989. ISBN: 80-7038-051-9.

1.3.2 ESTETICKÁ HODNOTA

Estetickou hodnotu definujeme „...jako vlastnost estetického objektu, jako jeho kvalitu, tj. podstatnou vlastnost, popřípadě soubor vlastností, jako to, co činí z objektu právě objekt estetický.“⁸

Je důležité zmínit, že se nejedná o útvar, který by měl být jednotným pro všechny, neboť samozřejmě každý recipient hodnotí individuálně dle svého vkusu. Výstižně o estetické hodnotě píše Vlastimil Zuska, který podstatné informace podává pomocí otázek: „co se hodnotí? – estetický objekt; kdy se hodnotí? – v průběhu estetické percepce, případně ve fázi estetické responze; z jakého hlediska se hodnotí? – z hlediska, či přesněji, v rámci estetického postoje.“⁹

Zuska ve svém díle také uvádí dva druhy hodnot lišící se podle toho doby, během které působí. V průběhu recepce se jedná o hodnotu vztahovou, která se zaměřuje na účinek na recipienta, zatímco po recepci přichází na řadu hodnota týkající se již vzpomínky na daný prožitek.¹⁰

Vzhledem k tomu, že otázka estetické hodnoty by mohla obsadit polovinu této práce, pokusím se získané informace poněkud zestručnit a zjednodušit. Estetickou hodnotu lze tedy co nejstručněji definovat jako útvar, který vzniká díky tomu, jak na příjemce působí estetický objekt. Takovým objektem může být cokoli, co na nás působí esteticky. Může jít o obraz, báseň, ale například také o nějakou představu. Ve výsledku získáváme informaci, zda se příjemci daný estetický objekt líbí.

1.3.3 KÝČ

S pojmem kýč se v životě setkáváme poměrně často, avšak jen málo z nás by ho dokázalo přesně definovat. Dle Gabrielle Thullerové je kýč falešný a laciný produkt předstírající vyšší kvalitu oproti skutečnosti, přičemž se jedná většinou o jakousi náhražku například lacinými materiály. Kýč je dle její definice spíše zdání než bytí.¹¹

Co se vybaví pod pojmem kýč nám? Nejčastěji asi malé keramické suvenýry v podobě různých zvířátek nebo například andělíčků, které kolikrát působí až příliš

⁸ Ibid.; s. 372

⁹ ZUSKA, Vlastimil. *Estetika. Úvod do současnosti tradiční disciplíny*. Praha: Triton, 2001. ISBN: 80-7254-194-3.

¹⁰ Ibid.

¹¹ THULLEROVÁ, Gabrielle. *Jak je poznáme? Umění a kýč*. Praha: Knižní klub, 2007. ISBN: 978-80-242-1998-1.

dokonale, ale přeci jen se nám na nich něco líbí. Tomáš Kulka například uvádí jako typický kýčovitý předmět zahradní trpaslíky.¹²

Vyjmenujeme-li si v duchu všechny příklady, které nás napadají, pravděpodobně budou mít všechny jednu důležitou společnou vlastnost. Touto vlastností je vizuálnost. Kýč na sebe totiž díky vizuálnosti upoutává naši pozornost, aniž bychom chtěli. Literaturu nebo hudbu si musíme nejprve zvolit a zpracovat důkladněji, kdežto billboardy, plakáty a reklamy jsme díky jejich všudypřítomnosti víceméně nuceni vnímat.

Pokud se začneme zajímat o to, kde se vlastně tento pojem vzal, zjistíme, že jednoznačná odpověď nám dosud nebyla poskytnuta, neboť autoři různých teorií týkajících se vzniku kýče se shodují pouze na přibližné době vzniku, jíž by mělo být 19. století. Znamý estetik Umberto Eco uvádí, že kýč vznikl v Mnichově, když si náhodní turisté chtěli koupit obraz, ale s cílem co nejvíce ušetřit žádali pouze skicu, čímž vznikl nevkusný brak.¹³

1.3.4 FORMA KÝČE PODLE TOMÁŠE KULKY

Primární literaturou pro pochopení kýče mi byla kniha *Umění a kýč* od Tomáše Kulky. Autor se zpočátku věnuje otázce definovatelnosti kýče a následně udává tři kategorie, které jsou pro formu kýče důležité.

První nezbytnou kategorií je tematika kýče. Kulka čtenáře seznamuje s důležitostí tématu, jelikož ne vše se podle něj dá nazvat kýčem. Každý máme ve svém okolí objekty, které nikdo nemůže považovat za kýčovité, ať už se ně podívá kdokoli z jakéhokoli úhlu pohledu. Na komínu nebo židli jen stěží najdeme prvek kýče, kdežto koťátka, západy slunce nebo například plačící děti jsou naprosto ideálními adepty. K tomu, aby téma mohlo být kýčovitě, je důležitá přítomnost emocionálního náboje a vhodná volba objektů, neboť čím roztomilejší, něžnější a bezbrannější objekt je, tím snáze se stane kýčem. Jako příklad lze uvést rozdíl mezi obrázkem koťátka a dospělé kočky.¹⁴ Autor tyto informace následně shrnuje do jedné věty: „*Kýč zobrazuje témata, která jsou všeobecně považována za krásná, nebo která mají silný emocionální náboj.*“¹⁵

Navazující kategorií je kategorie identifikovatelnosti, která shrnuje důležitost zdárného zhotovení tématu. Dle Kulky je důležité, aby příjemce byl schopen kýč snadno

¹² KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. Praha: Torst, 1994. ISBN 80-8639-17-3.

¹³ ECO, Umberto. *Dějiny ošklivosti*. Praha: Argo, 2007. ISBN 978-80-7203-893-0.

¹⁴ KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. Praha: Torst, 1994. ISBN 80-8639-17-3.

¹⁵ *Ibid.*; s. 41

identifikovat, k čemuž je potřeba značná míra autorovy zdatnosti. Kulka dále uvádí, že je v tomto případě důležitá i volba uměleckého stylu, neboť romantický styl je pro kýč rozhodně vhodnější než dílo futuristické.¹⁶ Kategorie je tedy uzavřena takto: „*Téma zobrazené kýčem musí být okamžitě identifikovatelné.*“¹⁷

Poslední, avšak o nic méně důležitá, je kategorie transformace asociací, která čtenáře seznamuje s faktem, že by autor díla měl tvořit co nejvíce stereotypně, neboť právě to je jedním z nejdůležitějších prvků odlišujících kýč od umělecké práce. Umělecké dílo totiž dokáže nějakým způsobem transformovat příjemcovy asociace, kdežto kýč je pouze o tom, co můžeme vidět, nenacházíme v něm žádné dvojsmyslnosti či nejasnosti.¹⁸ Kulka v konečné fázi definuje transformaci asociací takto: „*Kýč substantivně neobohacuje asociace spojené se zobrazeným tématem.*“¹⁹

1.3.5 LITERÁRNÍ KÝČ

Jak je již zmíněno výše, kýčem je pro nás většinou něco, co můžeme zachytit zrakem v konkrétní podobě. S tímto pojmem se však zdaleka nesetkáváme pouze u viditelného umění. Kýčem může být také například hudba nebo právě literární dílo, které mě v této práci zajímá nejvíc. Text v knize samozřejmě nemůžeme soudit dle vzhledu, důležitým se pro nás proto stává jeho význam.

Literárnímu kýči věnuje Tomáš Kulka jednu kapitolu ze své knihy a upozorňuje v ní, že výklad musí být interpretován pouze jedním způsobem, jelikož jinak by kýč přestal být kýčem, což souvisí s již výše zmíněnou kategorií transformace asociací. Dále zde vymezuje kritéria, která by měl správný kýčovitý román mít. Patří mezi ně vyprávění ze strany třetí osoby se silným emocionálním nábojem, vývoj od zlé části po část dobrou a více přímého popisu než exprese. Jazyk kýčovitého románu by měl být co nejjednodušší a poskytovat minimální prostor pro čtenářovu fantazii²⁰. Zamyslíme-li se nad těmito podmínkami v souvislosti s vizuálním kýčem, zjistíme, že se kategorie důležité pro tvorbu formy kýče dají využít i u kýče literárního.

Typickým příkladem kýčové postavy je dle Kulky Soňa z knihy *Zločin a trest*, neboť „*Jde o stereotyp prostitutky, která byla vytažena z morálního marastu a spasená. Její popis vyvolává bezprostřední a okamžitou emocionální reakci čtenáře. (...)*

¹⁶ KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. Praha: Torst, 1994. ISBN 80-8639-17-3.

¹⁷ *Ibid.*; s. 47

¹⁸ KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. Praha: Torst, 1994. ISBN 80-8639-17-3.

¹⁹ *Ibid.*; s. 52

²⁰ *Ibid.*

Je to kombinace imitace familiárního stereotypu, jednoduchosti postavy a okamžitosti vyvolané reakce, která evokuje kýč i na stránkách nesporně velkolepého románu. ²¹

I v případě literárního kýče lze upozornit na fakt, že pro jeho uplatnění není důležitý šťastný konec děje.

1.3.6 ESTETICKÁ STRÁNKA HARLEKÝNEK

Již víme, že harlekýnky jsou knihy jednoznačně zařaditelné do takzvané červené knihovny. Díky této informaci si jistě každý udělá představu o tom, jak vypadá jejich estetická stránka. Pro bližší přiblížení této kapitoly využijí tři kategorie kýče vyčleněné Tomášem Kulkou.

1. Tematika

Všech deset vybraných děl se zaměřuje na vznik lásky mezi mužem a ženou, kteří k sobě nejprve musí najít cestu. Děje se točí primárně kolem jejich měnicích se postojů vůči druhé osobě. Na pozici hlavní role je vždy starší a silný muž, kdežto ženy bývají převážně mladé a nezkušené. Celé příběhy jsou postaveny pouze na velmi silném emocionálním náboji, literární hodnotu u nich můžeme hledat jen stěží.

Autorky nám poskytují popisy krásných a statných mužů, do kterých je velmi jednoduché se zamilovat, stejně tak jako do mladých a křehkých žen. Dokonce i charakteristiky vzhledů se napříč příběhy neuvěřitelně podobají. Muži jsou převážně charakterizováni jako vysocí a statní, s černými vlasy a tmavýma očima s hustým obočím. Na hrdinu se světlými vlasy a modrýma očima narazíme jen zřídka. Zvláštní ale je, že u žen tak stereotypní charakteristiku nenalzáme. Hlavní hrdinky jsou blondřaté, hnědovlasé i černovlasé, barva očí může být hnědá, modrá, výjimkou není ani zelená. Dle mého má na tento jev vliv fakt, že knihy byly psané ženami ženám, proto se charakteristika u mužů skoro nelišila, neboť šlo pravděpodobně o tehdejší ideál krásy. Ženu každá autorka poté popsala dle svého uvážení, možná do popisu udala i část sebe.

Harlekýnky se samozřejmě drží i společností zavedených morálních hodnot, což můžeme doložit například sňatkem, který je mužem navrhnut ihned po zjištění, že je hlavní hrdinka v očekávání.

Jako typickou kýčovitou situaci můžeme uvést scénu z knihy *Probuzený žár*, kde Ethan pozoruje mladou a krásnou Tory, která za svitu měsíce skáče ze skály nahá do vody s neuvěřitelnou lehkostí. Kýčovitě na mě působí i to, jak se mladé dívky

²¹ KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. Praha: Torst, 1994. ISBN 80-8639-17-3., s. 115

s nulovými zkušenostmi v přítomnosti téměř cizích mužů chovají provokativně a sebevědomě.

2. Identifikovatelnost

Děje harlekýnek jsou velmi jednoduché, skoro by se až dalo říci primitivní. Hlavní postavy nejsou nijak důkladně propracované a ostatní role nejsou nijak přínosné. Příběhy jsou z valné většiny zasazeny do okolí ranče a přírody, případně do malého městečka.

Vývoj a konec příběhu je čtenáři víceméně znám již od jeho samotného začátku, a to i v případě, že je přítomna detektivní zápletka. Od prvního setkání hrdinů víme, že jejich seznamování a následné sblížování bude komplikované, nicméně nakonec vše dobře dopadne, ideálně se dočkáme i svatby a dítěte.

Autorky se vyhýbají jakýmkoli inovacím a jejich knihy jsou psány jednoduchým a srozumitelným jazykem velmi zaměřeným na popis, čímž nám je eliminována možnost použití vlastní fantazie, neboť autorkami není nic ponecháno náhodě a čtenářům je vše rovnou podáváno jako hotová a neměnitelná věc.

3. Transformace asociací

Harlekýnky mohou plnit účel chvilkového úniku od reality, nicméně ve svých čtenářích nikdy nevzbudí pocit obohacení, nedochází totiž k žádným asociacím. Děj je nám předáván jasně, marně bychom proto hledali jakékoli individualizující prvky nebo skryté významy.

Hlavní hrdinové se setkávají, jeden z nich se snaží o udržení vztahu v přátelské rovně, avšak touha a přitažlivost jsou mnohem silnější, díky čemuž dochází k intimnímu sblížení. Následuje úsek s vyznáváním se ve vlastních pocitech, během kterého je druhá osoba nějakým způsobem citově raněna, ale velmi rychle přijímá následnou omluvu a páry chystají svatbu, případně čekají na příchod dítěte. Takto stručně lze popsat děj každé harlekýnky, neboť rozdíly mezi nimi se v žádném případě netýkají osnovy děje.

1.4 GENDER V HARLEKÝNKÁCH

1.4.1 VYMEZENÍ POJMU

Gender je pojem, který vyjadřuje, že vlastnosti a chování spojované s obrazem muže a ženy jsou formovány kulturou a společností.²² Právě tímto se gender liší od pohlaví. Jde o pojem, který při běžné mluvě málokdy použijeme, přesto jsme jím neustále ovlivňováni. Oakleyová uvádí, že pohlaví je termínem biologickým, zatímco gender je termín psychologicko-kulturní. Ačkoli gender a pohlaví nenesou stejný význam, úzce spolu souvisí. i když se význam genderu může v různých kulturách lišit, vždy se při charakteristice vychází z biologického aspektu.²³

Historie zná pojem gender již několik staletí, avšak dlouhou dobu se jím označoval pouze gramatický jmenný rod.

1.4.2 GENDEROVÉ STEREOTYPY

Renzetti a Curran charakterizují genderový stereotyp jako popisy udávající podobu „maskulinního“ muže a „femininní“ ženy, přičemž jedna skupina nemůže mít rysy skupiny druhé.²⁴ S takovými stereotypy se setkáváme po celý život, například již novorozenci mají šatník díky rodičům laděný do barev, které jsou k danému pohlaví předurčeny, holčičkám se v pozdějším věku navíc automaticky dávají panenky a chlapečkům autíčka. Genderovým stereotypům se nelze vyhnout ani v dospělosti. Ačkoli již můžeme spatřit ženy na různých pracovních pozicích dříve vyhrazenými pouze pro muže a naopak, obecně se ženy stále více vyskytují v humanitních oblastech, zatímco muži vynikají v oblastech technických.

Chceme-li se zaměřit na konkrétní příklady vlastností typických pro určité pohlaví, můžeme zmínit myšlenku Ann Oakleyové, podle které jsou ženy citlivější a vnímavější, zatímco muže popisuje jako útočnější, více nezávislé, statečnější a sebevědomější. Širší a lepší rozřídění vlastností ale zpracovala Karsten: „*Ženy jsou: bezmocné, citově založené, emocionální, empatické, jemné, parádnice, milovnice dětí, mírné, náladové, nelogické, nerozhodné, nesamostatné, něžné, ohleduplné, pasivní, pečlivé a opatrné, plné porozumění, poslušné, povolné, přitažlivé a dráždivé, příjemné, přívětivé, senzibilní, slabé, soucitné, šarmantní, taktní, toužící po jistotě, úzkostné, vyžadující ochranu, zaměřené na rodinu,*

²² OAKLEY, Ann. *Pohlaví, gender a společnost*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-403-6.

²³ OAKLEY, Ann. *Pohlaví, gender a společnost*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-403-6.

²⁴ RENZETTI, Claire M. a Daniel J. CURRAN. *Ženy, muži a společnost*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0525-2.

závislé, žvanivé. ‘²⁵ „Muži jsou: agresivní, aktivní, autoritativní, bojovní, ctižádostiví, dobrodruzi, dominantní, neohrožení, nesnadno zranitelní, nezávislí, objektivní a věcní, odhodlaní, odolní, odvážní až opovázliví, panovační, podnikaví, přímí, racionální, realističtí, rozhodní, rozvážní, sebejistí, sebevědomí, schopní sebeovládání, silní a energičtí, soutěživí, spolehliví, stateční a smělí, tvrdí, velcí a silní, vůdci, vyrovnání, zodpovědní, a – muži nepláčou. ‘²⁶

1.4.3 GENDEROVÉ ROLE

Téměř ihned po narození vznikají zárodky genderové role, kterou můžeme vymezit jako jakousi nepsanou normu pro očekávané způsoby chování. Giddens ve své knize poukazuje na to, že rozdíly, které se vyskytují mezi jednotlivými pohlavími, vnímají již malé děti. Děje se tak díky smyslovému vnímání, které zajišťuje schopnost rozpoznat odlišnosti například ve vzhledu nebo vůni.²⁷

Pro postupné vyvíjení genderové role je velmi důležitý proces socializace, jelikož už jako malé děti okoukáváme chování dospělých a podle toho si děláme obrázek, jací bychom jako zastánci svého pohlaví měli být. Napomáhá tomu také přístup, s jakým je s námi jednáno. Nelze si nevšimnout, že s každým pohlavím je jednáno jiným způsobem. Typickým příkladem mohou být dětské hry. S dcerou rodiče jednájí jemněji a s větší opatrností, naopak synové jsou bráni jako odolnější, a tak je jim kolikrát povolováno více aktivit než děvčatům. Tato strategie se silně projevuje i v období puberty, kdy mají větší strach rodiče, kteří mají dceru. Dívka je totiž považována za křehčí a zranitelnější, kdežto u chlapce je více spoléháno na jeho odolnost.

Předpoklady pro genderové role ze značné části ovlivňují biologické aspekty.²⁸ Muži jsou odpradáвна považováni za bojovníky a živitele rodiny, kteří zajišťují bezpečí a dostatek potravy. Ženy naopak rodily děti a staraly se o rodinné zázemí. Dodnes se také setkáváme s jistou diskriminací v pracovním prostředí, což úzce souvisí s genderovými stereotypy. Renzetti a Curran uvádějí nejčastější zaměstnání mužů a žen z roku 1997. Mezi nejčastějšími mužskými pracovními pozicemi se nachází dělníci, pracovníci obsluhující stroje, řidiči nákladních aut, kdežto ženy nejčastěji pracují jako učitelky,

²⁵ KARSTEN, Harmut. *Ženy-muži: Genderové role, jejich původ a vývoj*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-736-7145-X. s. 24-25

²⁶ Ibid.; s. 24-25

²⁷ GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo, 1999. ISBN: 80-7203-124-4.

²⁸ RENZETTI, Claire M. a Daniel J. CURRAN. *Ženy, muži a společnost*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0525-2.

sekretářky nebo například prodavačky.²⁹ Ačkoli jsou tato data stará přes 20 let, poměry se nijak razantně nezměnily. Statistiky z nedávné doby ukazují, že muži mají stále značně vyšší zastoupení v odvětvích jako je stavebnictví, ženy pak jasně převládají v oblasti zdravotní a sociální péče.³⁰

1.4.4 POJETÍ GENDERU V HARLEKÝNKÁCH

Zaměříme-li se na pojetí genderu ve vybraných knihách, zjistíme, že ženy se v něčem od typických představ ženskosti liší, nicméně muži jsou popisováni přesně podle přednastavených ideálů.

1. Ženské postavy

Na začátku každé knihy jsme seznámeni s povoláním hlavních hrdinů. Zaměříme-li se tedy na povolání všech hlavních hrdinek, zjistíme, že je autorky zařazují převážně na pozice, které jsou dle společnosti určené ženám. Tate a Megan pracují jako účetní, Tess s Kit začínaly jako sekretářky, Hannah je psycholožka, Nataša vlastní obchod s hračkami a Tory se zabývala profesionálními skoky do vody, což sice není na seznamu typických ženských profesí, nicméně nejde ani o nic typicky mužského. Dvě ženy však mezi hlavními hrdinkami s jejich výběrem povolání vyčnívají. Jedná se o Caroline pracující jako technik laserového zaměřování u letounů a o Honey, která sama pracuje na vlastním statku.

Ženy v harlekýnkách působí zpočátku silně a nezávisle, avšak velmi rychle se stávají svědky změn v jejich chování poblíž mužů, kteří jim imponují. V tomto momentě většina ztrácí svou jistotu a dají se mužem snadno vyvádět z míry, čímž dávají najevo svou opatrnost a mírnost.

Od stereotypních představ se liší hlavně svými schopnostmi čelit nebezpečí. Je sice pravdou, že jsou nakonec vždy úplně zachráněny až díky mužům, nicméně stejně se vždy chovají statečně, alespoň během probíhajícího nebezpečí. Podívejme se například na Hannah z knihy *Rozmary osudu*, která čelila smrtelnému nebezpečí, ale přesto byla schopna vymyslet plán, díky kterému se udržela při životě. *Utajované skutečnosti* také obsahují příběh statečné ženy, neboť se zčásti právě díky Caroline dostali na svobodu.

²⁹ RENZETTI, Claire M. a Daniel J. CURRAN. *Ženy, muži a společnost*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0525-2.

³⁰ Údaje ze statistik Českého statistického úřadu

Je tedy jisté, že se v žádném případě nedá mluvit o bezmocných ženách, jak je předpokládáno.

V čem jsou pak všechny hrdinky víceméně stejné je láska a odpouštění. Typická je pro ně emocionalita, která se projevuje rychlým a silným zamilováním. Pokud jsou díky lásce raněné, stávají se pasivními a s pokorou a porozuměním neopětovanost lásky přijímají, což vlastně dokazuje i jejich ne moc vysoké sebevědomí, neboť je z příběhů znát jejich smíření s tím, že pro muže nejsou dost dobré.

Nejpozději ve finálních částech knih si pak nelze nevšimnout jejich úlevy po naplnění touhy po jistotě a smyslu pro rodinu.

2. Mužské postavy

Narozdíl od odchylek u charakteristiky ženských postav jsou muži v harlekýnkách představováni přesně podle správného genderového schématu. Již z prvních zmínek jsme schopni pochopit, že jde o dominantní, silné a racionálně uvažující muže, což je vlastně hlavním důvodem, proč se v jejich společnosti ženy cítí nejistě.

Většina mužských postav žije a pracuje na ranči, ale setkáváme se také s detektivy, profesorem, námořníkem nebo magnátem. Hrdinové jsou vzhledem ke svým profesím sebevědomí, neohrožení a nezávislí, proto je všechny šokuje, když do jejich života vstoupí mladá atraktivní žena, která je dokáže vyvést z rovnováhy. Nicméně díky jejich racionálnímu uvažování jsou si poměrně dlouho schopni udržet pevnou půdu pod nohama a pro udržení odstupů jim velmi pomáhá jejich autoritativnost, díky které působí pro ženy nedosažitelně.

V momentě, kdy se žena dostane do nepříjemné situace, ukazuje se muž jako odvážný, ochránářský a spolehlivý. Právě díky těmto vlastnostem se zastánkyně něžného pohlaví poměrně rychle dostávají do bezpečné zóny. Logan v knize *Případ ztracené sekretářky* odvádí Kit do bezpečí, v díle *Rozmary osudu* pak Nathaniel vyhazuje Meganina bývalého manžela.

Jakmile si hlavní hrdina přizná své city, je rozhodnutý získat ženu jen pro sebe. Díky své ctižádosti a odhodlanosti brzy dosahuje svého a v konečné části příběhu si nikdy nelze nevšimnout mužského ochránářství a zodpovědnosti vůči svým závazkům. Těchto vlastností si u mužů můžeme všimnout také v souvislosti s otěhotněním, neboť mužští hrdinové po tomto zjištění začínají bez váhání jednat ve prospěch ženy a jejich nenarozeného dítěte.

2 PRAKTICKÁ ČÁST

2.1 ODŮVODNĚNÍ VÝBĚRU ROZEBÍRANÝCH DĚL

Vzhledem k tématu mé bakalářské práce bylo nutné zvolit díla, která jsou v rámci zkoumaného tvaru dostatečně reprezentativní. Díla k rozboru jsem proto vybírala dle četnosti hodnocení v internetové databázi knih, neboť se domnívám, že četnost hodnocení koreluje se čteností, která následně koreluje se zmíněnou reprezentativností.

Mým záměrem je porovnání klasických románů pro ženy od různých autorek, proto jsem pro co největší objektivitu zvolila knihy tak, aby se ve výběru vyskytovala maximálně dvě díla od jedné autorky. Toto upřesnění zároveň vysvětluje, proč nebylo zvoleno automaticky 10 nejvíce hodnocených knih. První příčky totiž obsazuje převážně spisovatelka Nora Roberts, případně se zde objevují romány historické, které nespádají do mnou rozebírané kategorie.

2.2 OBSAHY JEDNOTLIVÝCH HARLEKÝNEK

V této kapitole se čtenář seznámí s obsahy jednotlivých knih a stručně také s životy jejich autorek. U každého díla v závorce uvádím i originální název.

2.2.1 JOAN JOHNSTON

Joan Johnston je americká autorka narozena v roce 1948 zaměřující se na romány pro ženy. Vyrostla v početné rodině se šesti sourozenci a během studií získala několik titulů, konkrétně B.A.³¹, M.A.³² a J.D.³³ stala se velmi zdatnou a uznávanou advokátkou. Před svou spisovatelskou kariérou se nějakou dobu živila také jako redaktorka novin, divadelní kritička a profesorka na floridské univerzitě.

Na svém kontě má zatím 56 publikací a v současné době se pyšní přibližně patnácti miliony prodaných výtisků. Její knihy se objevují v top deseti bestsellerech dle deníku USA TODAY a časopis New York Times ji označil za jednu z nejprodávanějších autorek. Během své spisovatelské kariéry se dočkala několika ocenění, ze kterých můžeme zmínit například cenu za nejlepší historickou sérii. Joan Johnston se také jako objevila mezi 15 nejlepšími americkými autory romancí a v top 50 dle USA TODAY.

---

³¹ Bachelor of Arts – Bakalář humanitních věd

³² Master of Arts – Magistr humanitních věd

³³ Juris Doctor – Doktor práv

1. Nevěsta na útěku³⁴ (Runaway Bride)

Tate je mladá dvaadvacetiletá dívka, která odchází z domu, neboť si přijde omezována svými bratry. Cestou na ranč, kde se chce ucházet o práci, se jí porouchá vozidlo a díky tomu se setkává s Adamem Philipsem, což je atraktivní mladý muž, který je shodou okolností majitelem onoho ranče. V autě se od Tate dovídá její příběh a důvod, proč odešla od bratrů. Její chování mu velmi připomene jeho zesnulou mladší sestru, a i z tohoto důvodu se rozhodne dívku zaměstnat jako účetní.

Po krátké době se Tate do svého nadřízeného zamiluje, ale ten na první pohled nemá nejmenší zájem. Ve skutečnosti mu ale vůbec není tak lhostejná, jen má strach, že by jí nebyl schopen nabídnout to, po čem touží. Veškeré její pokusy o sblížení proto sabotuje s tím, že Tate není vůbec zkušená a on nehodlá být tím, kdo ji zaučí.

Vše se mění, když si Adam začne myslet, že má mladá účetní milostný poměr s jedním z jeho zaměstnanců. Rozhodne se začít jednat a samozřejmě dostává to, co chce. Tate. Během styku však zjistí, že on je přeci jen tím prvním, kterému se poddala, což ho vyvede z míry.

Tate s Adamem spolu udržují milostný poměr do chvíle, dokud se nezjistí, že spolu čekají dítě, čemuž Adam nevěří, jelikož si myslí, že je sterilní. Nicméně i tak chce dítě přijmout za vlastní. Na ranči se tou dobou objevují Tatiny bratři, kteří je donutí uzavřít sňatek, se kterým oba souhlasí. Tate ze strachu ze svých bratrů a Adam kvůli své zesulé sestře.

Po čase Tate začíná unavovat Adamova nedůvěra a rozhodně se radši vrátit zpět ke svým bratrům, kde si ji Adam za několik dní opět vyzvedává, jelikož si v její nepřítomnosti znovu ověřoval lékařské výsledky a zjistil, že děti skutečně mít může. Tate se s ním vrací, ale neustále má pocit, že mu vůbec nejde o ni, ale jen a pouze o to dítě.

Situaci zachraňuje Adamova hospodyně, která na ně nachystá léčku, díky které se vše urovná a hlavní hrdinové zjišťují, že jejich láska je skutečná a vzájemná.

---

³⁴ JOHNSTON, Joan. *Nevěsta na útěku*. Praha: Harlequin, 1994. ISBN: 80-717-131-9.

2. Divoké oči³⁵ (Honey and the Hired Hand)

Honey je jednatřicetiletá majitelka ranče Flying Diamond, pro který žije. Rok žije sama se svými dvěma syny, dokud na oslavě svých přátel nepotkává tuláka, který ji žádá o práci. Honey zjišťuje, že jde o známého jednoho z jejích přátel. Tulák chce navíc pracovat pouze za ubytování a stravu, proto mu dává šanci.

Večer po jeho prvním dni na ranči tráví Jesse společně s Honey u společných přátel Dallase a Angely. Když se vrací domů, před domem začíná Jesse Honey líbat, čehož si všímá třináctiletý Jack a jasně dává matce najevo, že se mu jejich vztah nelíbí. Je přesvědčen, že tátu mu nikdo nikdy nemůže ani trochu nahradit.

Následující ráno nachází Jesse Honey v koupelně ve velmi špatném psychickém stavu. Nekomunikuje a vypadá to, že vlastně vůbec nevnímá. Zabaluje ji proto do ručníku, odnáší do ložnice a zůstává do rána.

Po probuzení Honey chvíli nechápe, co se děje. Uvědomuje si, že pravděpodobně nezvládla myšlenku na to, že by s manželem oslavili čtrnáctileté výročí svatby. Tulákova přítomnost ji však uklidňuje, a tak celkem lehce podléhá jeho náhlému svádění.

Jesse Jacka dostal poměrně rychle zpět na svou stranu, takže když Honey vychází ven, nestačí se divit. Naskýtá se jí pohled na dva spolupracující muže. Honey jejich spojení trochu děsí, neboť si uvědomuje, že Jackova nenávist byla jejím nejsilnějším odůvodněním, proč by se měla držet zpátky.

Zvrat nastává ráno, kdy se Honey vydává do stáje. Zjišťuje, že jejich nejlepší býk je pryč. Vzpomíná si, že byla známým varována před svým novým zaměstnancem, bere bič a vtrhává do ložnice, kde budí spícího tuláka ledovou vodou. Odpověď na svou otázku zjišťuje z jeho výrazu. Honey popadá vztek a švihá tuláka bičem. Jesse jí bič vytrhává a strhává si ji do náruče. Přiznává, že býka ukradl, ale z jiného důvodu. Je totiž Texaským jezdcem a na ranči je právě proto, aby se mohl vydávat za zloděje dobytka a dostat se tak co nejlíže k opravdovým zlodějům. Honey ho chápe, nicméně mu dává jasně najevo, že spolu tím pádem nemohou být. Už by znova nesnesla být ženou Texaského jezdce a bát se, jestli se jí vůbec vrátí domů.

Večer Jesse míří na místo, kde by se měl setkat s vedoucím zlodějského gangu, který chce ukradeného býka. Když se zlodějem otevírají dveře od stodoly, kde je schovaný

---

³⁵ JOHNSTON, Joan. *Divoké oči*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-7170-031-2.

býk, vybíhá ven Jack, který z krádeže osočuje Jesseho. Vzápětí také poznává muže s revolverem. Ten je Jackovým výstupem rozčilen a je odhodlaný oba zabít. Pachatel se na chvíli stává nesoustředěným díky blížícímu se autu, čehož Jesse využívá a odzbrojuje ho. Chvilku na to už mu skáče do náruče Honey. Je vděčná, že zachránil jejímu synovi život. Když si všímá, že je Jesse postřelen na noze, usvědčuje ji to v rozhodnutí, že by vztah nebyl dobrý nápad.

Ráno dochází k hádce a Jesse je z ranče vyhozen. Honey se zavírá v ložnici a dochází jí, že udělala ukvapené rozhodnutí. Netuší, že Jesse zůstal, proto je v šoku, když ji po několikahodinovém čekání Jesse přes zavřené dveře žádá, aby vylezla a promluvila si s ním. Otvírá dveře a po chvíli mu oznamuje, že se chce stát jeho ženou i přes to, že se jí jeho povolání nelíbí. Jesse však přiznává, že dal výpověď, protože si uvědomil, že ji opravdu miluje. Honey se tím plní její tajné přání a Jesse se konečně usazuje.

2.2.2 DIANA PALMER

Susan Eloise Spaethová, známá pod pseudonymem Diana Palmer, se narodila roku 1946 a se svou rodinou žila Georgii. V roce 1964 ukončila studium na střední škole Chamblee a o osm let později se provdala. Na studia se znovu vrátila až během roku 1991, kdy nastoupila studovat historii na vysokou školu, kterou úspěšně absolvovala. Před svou spisovatelskou kariérou se šestnáct let věnovala žurnalistice.

První knihu Diana Palmer vydala v roce 1979 a od té doby na trh poslala na sto padesát děl, New York Times ji řadí mezi nejprodávanější autorky. Může se pyšnit několika oceněními, například sedminásobným vítězstvím *Waldenbooks national sales awards*.

1. Případ přísného šéfa³⁶ (*The Case of the Mesmerizing Boss*)

Dvaadvacetiletá Tess pracuje jako sekretářka v detektivní kanceláři, které šéfuje její známý Dan Lassiter. Bývali si blízcí, ale oba dva mají stále v živé paměti den, kdy Dan málem svedl Tess proti její vůli, jelikož nevěděl o její nevinosti.

Jednoho dne je Tess svědkem obchodu s drogami, díky čemuž je postřelena. Dan se rozhodne, že spolu odjedou na ranč, aby ji měl do jejího uzdravení pod kontrolou. Tess souhlasí, ale kvůli minulosti ji sužuje strach.

---

³⁶ PALMER, Diana. *Případ přísného šéfa*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-85931-44-X.

Během pobytu na ranči spolu začínají otevřeně komunikovat a vzájemně si sdělují pocity z večera, kdy Dan Tess téměř znásilnil. Tyto rozhovory postupně odstraňují její strach, dokonce začíná pociťovat lásku. Náhlá změna v jejím chování však neuniká Danovi, který se začíná cítit nespokojen, ačkoli i on začíná Tess vnímat jinak.

Dana postupné sbližování děsí čím dál tím víc, proto se začíná uzavírat do sebe, s čím souvisí i změna jeho chování. Najednou dává Tess najevo, že jediné, o co mu jde, je její tělo.

Když už to vypadá, že se Tess bude moci vrátit z ranče domů, přichází zpráva, že pachatelé, kteří zavinili její zranění, jsou na svobodě. Tess hrozí nebezpečí, proto je nucena s Danem žít o něco déle, než plánovala. Tentokrát u něj doma.

Tess v bytě nepociťuje strach, ale čím dál tím větší touhu a Dan jí svým vyzývavým chováním společné soužití neulehčuje. Tess už nebolí, že Dan vnímá pouze tělesnou přitažlivost. Ví totiž, že jeho odtažitost je pouze snaha nepropadnout citům. I proto se jednoho dne rozhodne Danovi naprosto odevzdat.

Během pauzy na oběd zůstává Tess v kanceláři sama. Cestou pro jídlo je přepadena jedním z překupníků. Zasazuje mu však správně mířený úder, po kterém uniká směrem k rušné ulici, kde ji vzápětí vyzvedává Dan, který si vyčítá, že se do kanceláře nestihl vrátit včas. Je odhodlaný útočníky co nejdříve dopadnout.

Jediným možným způsobem lapení pachatelů je využít ji jako návnadu. Plán zabírá a ona se ocitá tváří v tvář muži se zbraní. Než se však stihá cokoli udát, přibíhá do kanceláře Dan a ozbrojený muž se postřelený kácí k zemi. Tess se může vrátit domů.

Vzájemné odloučení nenesou dobře ani jeden z hrdinů. V kanceláři se spolu baví pouze o pracovních věcech, jinak je Dan rozhodnutý ji přehlížet. Nakonec dochází k dohodě, že bude lepší, když spolu nebudou pracovat.

Tess trápí žaludeční potíže, a když jednoho dne před odchodem do nové práce omdlí, rozhodne se navštívit lékaře. Překvapivě zjišťuje, že je těhotná. Danovi chce prozatím informaci tajit.

Po další návštěvě u lékaře je Tess nucena kvůli riziku potratu zůstat doma. Tam ji navštěvuje Dan, který se konečně dozvídá pravdu. O rizikovosti těhotenství se však Tess nezmiňuje. Dan zařizuje téměř okamžitý sňatek a odváží Tess na ranč. i když ji miluje,

má obavy, že její city pohasly, proto se rozhodne chovat tak, aby bylo zřejmé, že jediné, na čem mu opravdu záleží, je dítě. Tentokrát ho Tess však bere vážně a je zklamaná.

Po náročném porodu se Danovo chování mění. Najednou přiznává, jak moc je do Tess zamilovaný, ale ona jeho slovům zpočátku nevěří. Myslí si, že se jedná pouze o radost z prvorozeného syna.

Několik dní po propuštění se Dan pokouší Tess vysvětlit, jak to celé od začátku bylo, že ji celou dobu miloval, jen se to snažil skrývat. Po vyslechnutí celého příběhu mu Tess začíná věřit. Konečně si mohou užívat rodinného života.

2. Případ ztracené sekretářky³⁷ (The Case of the Missing Secretary)

Mladá Kit je zaměstnaná jako sekretářka a již dlouhou dobu je zamilovaná do svého nadřízeného Logana, který na ni však neustále křičí. Kit jeho povaha nevadila a svou práci měla ráda, dokud nepoznala Loganovu novou partnerku. Po několikátém vyjádření nesouhlasu s jejich vztahem z práce odchází.

Kit začíná pracovat v Danově detektivní kanceláři jako soukromý detektiv. Jednoho dne dostává za úkol nalezení Tansy, Loganovy matky. Během hledání stop zjišťuje, že v San Antoniu žije Loganův bratranec a pojímá podezření, že Tansy by se mohla nacházet právě tam.

Během Kitiny nepřítomnosti ji Logan hledá v kanceláři, kde se dozvídá o její cestě do San Antonia, což ho nemile překvapí, jelikož nemá s příbuzným Emmetem zrovna vřelý vztah. Bez rozmýšlení se vydává na ranč, aby odtamtud Kit co nejdříve dostal.

Loganův příjezd na ranč rozhodně není klidný. Bez přemýšlení vtrhává do domu a míří přímo do pokoje zmatené Kit. Jeho vztek se však brzy mění v něco úplně jiného. Logan najednou cítí chtíč a pokouší se Kit políbit. Ta si však i přes svou vlastní touhu udržuje chladnou hlavu a zmiňuje Betsy, což Logana vrací zpět do reality.

Zdá se, že vztah mezi Loginem a Kit přechází do osobnější roviny, ale proces sbližování přeruší společná večeře, během které dochází k hádce kvůli Betsy. Logan v rozčilení rozlije kávu, jejíž převážná část končí na Kit.

Logan vyráží s omluvou do koupelny právě v momentě, kdy Kit svou politou halenku máchá v umyvadle. Logan se spěšně omlouvá, nicméně se ani trochu nesnaží zakrýt chtivý

---

³⁷ PALMER, Diana. *Případ ztracené sekretářky*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-85631-64-4.

pohled na její obnažená prsa. Nechává se unést vášní. Kit ví, že to, co se děje není správné, ale je natolik ztracená v lásce a touze, že se ničemu nebrání.

Od důvěrné chvíle v koupelně spolu Kit s Loganem nepromluvili. V tichosti absolvovali i cestu domů ze San Antonia. Oba si byli jistí, že bude lepší, když se od sebe budou držet dál. Logan si navíc uvědomuje, že vztah s Betsy není dobrý nápad.

Kit je chvíli po svém návratu povolána k případu, během kterého je nucena pohybovat se mezi prostitutkami. Na místě se objevuje naštvaný Logan rozhodnutý odtáhnout ji do bezpečí. Hádce zabraňuje příchod hledaného pachatele, kterého Kit úspěšně odchyťává. Logan je však oba odvádí k nedaleko stojící policistce. Kit u sebe nemá průkaz, bez kterého se policistce nemůže prokázat, proto raději utíká.

Stále rozzlobený Logan nachází promrzlou Kit a odvádí ji k sobě domů, kde čeká Betsy, která po Kitině nevhodné poznámce odchází. Mezi hlavními postavami panuje napjatá atmosféra, která se však záhy mění na vášeň a Kit se Loganovi odevzdává.

Po společně strávené noci je Logan rozhodnutý si svou bývalou sekretářku vzít. Ta ale nejdřív musí najít Tansy, která opět zmizela. Kit ji nachází v nemocnici, kde je kvůli podezření na rakovinu. Kit je požádána, aby nikomu nic neříkala.

Další den se detektivka v nemocnici dozvídá dobré zprávy, ale vzápětí do pokoje vtrhává Logan. Kit si vyslechla mnoho nadávek, proto zklamaně odchází do své kanceláře, kam však po chvíli vchází i Logan s omluvou. Po krátké rozepři spolu odchází domů, kde si ujasňují své city a chystají se na blížící se svatbu.

2.2.3 LINDA HOWARD

Linda Howard, vlastním jménem Linda S. Howington, se narodila 3. srpna 1950. Po ukončení střední školy nastoupila na vysokou školu. Dlouhou dobu se živila jako pracovnice v přepravní společnosti, kde střetla svého budoucího manžela.

Její první kniha byla vydána v roce 1980 a od té doby pod jejím jménem vyšlo kolem 60 titulů. Lindou psané romány pro ženy častokrát proloženy detektivními prvky jsou velmi oblíbené, její jméno se objevilo na seznamu bestsellerů v New York Times.

1. Utajované skutečnosti³⁸ (Mackenzie's mission)

Joe Mackenzie odchází večer z práce a všimá si, že se v jedné z kanceláří ještě svítí. Nahlíží do místnosti a spatřuje ženu, která ihned upoutává jeho pozornost. Je si jistý, že jde o Caroline Evansovou, novou posilu v jeho týmu. Joe je zvyklý na mnoho reakcí od žen, ale Caroline je první, která s ním jedná jako se sobě rovným. V momentě, kdy je jí nabídnut doprovod domů, nabídku odmítá a kancelář rychle opouští. Její sebevědomý přístup je totiž naučená póza, která od ní udržuje muže v bezpečné vzdálenosti.

Po příchodu na letištní plochu, kde jsou monitorovány lety Netopýrů, se Caroline stává terčem několika narážek od místních pilotů. Po kontrole letounů se jí jeden z pilotů snaží přemluvit ke společné večeři. Situaci zachraňuje Joe, který mu oznamuje, že Caroline tráví večer s ním. Když se pak ocitá v jeho kanceláři, je jí nabídnut předstíraný vztah. Caroline nabídku přijímá, neboť díky tomu nebude obtěžována ostatními piloty.

Večer zve Joe Caroline na večeři. Ta je hladová, proto pozvání přijímá. Caroline cestou zjišťuje, že ji děsí její chování, když je s Joem. Jde o prvního muže, ke kterému cítí náklonost.

Caroline si večer užila, proto se ani nebrání, když ji cestou domů bere Joe za ruku. Dokonce si uvědomuje, že vlastně nechce, aby jejich společný večer skončil a polibek, který od něj dostává na rozloučenou, v ní vzbuzuje pocity, které ještě nikdy nezažila.

Ráno navštěvuje Joe Caroline v její kanceláři. Po krátkém nenuceném rozhovoru o Joeově rodině mu Caroline přiznává, že by ráda zjistila, jak ho zaujmout, aby jejich vztah mohl být skutečnější. Nepřiznává jí, že ho také přitahuje, ale jeho polibek mluví jasně.

Večer Caroline strávila s Joem na večeři a minigolfu. Když se ráno chystá do práce, zjišťuje, že nemůže najít identifikační kartu. Volá spolupracovníkovi Calovi a žádá ho o pomoc. O pár chvil později už stojí před budovou a doufá, že je její karta uvnitř. Ulevuje se jí, když vychází Cal a podává jí kartu, kterou našel pod jejím stolem.

Když přichází Joe do práce v leteckém, Caroline je jasné, že se chystá na test letounu a začíná pociťovat strach. Vždycky dokázala být objektivní, ale Joe už pro ni není jen pilot. Během testů se objevují problémy se zaměřovacím systémem.

---

³⁸ HOWARD, Linda. *Utajované skutečnosti*. Praha: Harlequin, 2004. ISBN: 83-238-2443-6.

Práce na letounu skončila pozdě odpoledne. Caroline se vrací domů zamračená a uvolňuje se až s Joem na hotelovém pokoji, kde spolu chtějí strávit celý víkend. Téměř ihned po příchodu na hotel Joe Caroline svádí.

Hned v pondělí se oba vrací do práce. Během naplánovaného testování letounů však dochází z neznámých důvodů k závadě a jeden z pilotů končí v nemocnici. Joe je naštvaný a chce po týmu co nejrychlejší zjištění příčiny. Caroline začíná mít podezření, že někdo záměrně zasáhl do počítačového programu. Stejně podezření následně oznamuje Joeovi bezpečnostní policie. Nalezené stopy vedou ke Caroline.

Caroline je kvůli podezření hlídaná, proto se dostává ze svého příbytku malým oknem v ložnici. Vydává se do pracovního areálu, ale netuší, že ji sleduje Joe, který za ní měl namířeno. V jedné z kanceláří se svítí a Caroline do ní bez přemýšlení vchází. Joe slyší, jak někoho obviňuje ze sabotáže. On tak pocítuje lehkou úlevu, že stopy vedoucí k ní byly opravdu falešné. Když vchází do kanceláře, aby zahlédl skutečného viníka, vidí Caroline sesouvající se k zemi a za ní stojícího Cala. Než se však stihne zorientovat, dostává ránu do hlavy a ztrácí vědomí.

Caroline se probírá z bezvědomí. Je spoutaná v jedoucí dodávce a naproti ní leží ve stejné pozici Joe. Když se jí podaří sundat roubík, varuje řidičího Cala, že jeho komplic zabije i jeho, aby zahladil úplně všechny stopy. Její slova zabírají a na předních sedadlech se začíná odehrávat souboj. Muži se po sjetí do příkopu přesouvají ven, Caroline se mezitím daří vytáhnout z Joeovy boty nůž, díky čemuž ho zbavuje lanka na ruku. Když jsou oba volní, ozývá se výstřel. Joe rychle startuje auto a daří se mu dostat zpět na silnici. Neznámý muž však zbraň obrací proti nim a narušuje chladič. Když auto zastavuje, Joe s Caroline vylézají ven a vydávají se pouští směrem k základně.

Příchod úsvitu netrvá dlouho, a tak Joe zavádí Caroline do skalního výklenku, kde chtějí přečkat den, aby se večer mohli vydat opět na cestu. Caroline je uražená a Joe kvůli tomu ztrácí svou obvyklou kontrolu. Jasně dává Caroline najevo, že je jen jeho. Vzápětí se však omlouvá a vyznává jí lásku. Ačkoli se dočkává od Caroline toho samého, je mu jasné, že musí vysvětlit, proč se stále tak kontroluje. Vypráví jí, co si musel jako dítě prožít.

Po setmění se vydávají na cestu k základně, ale brzy naráží policejní auto, které je odváží do bezpečí. Od kapitána se dozvídají detailní informace ohledně sabotáže a jejich únosu. Joe mu zároveň jako prvnímu říká, že si bude Caroline brát.

Rok po svatbě už Caroline leží v porodnici s čerstvě narozeným synem. Při pohledu na miminko a na svého manžela ji pohlcuje dojetí. Je si jistá, že nemůže být šťastnější.

2. Osudová hra³⁹ (A Game of Chance)

Sunny rozmrzele čeká v letištní hale. Od rána ji zrušili všechny lety do Seattlu. Aby toho ale nebylo málo, někdo se jí pokouší ukrást kufřík, který musí doručit. Naštěstí si vzniklé situace všimá muž stojící opodál a zlodějovi podráží nohy. Ten pouští svůj lup a kufřík se vrací majitelce. Když si Sunny svého zachránce pořádně prohlíží, je přesvědčená, že v životě neviděla hezčího muže. Muž se představuje jako pilot Chance McCall a nabízí jí své služby.

Během letu je Sunny pozvaná na večeři. Ačkoli mezi nimi panuje jistá chemie, Sunny pozvání odmítá. Žádá ho, aby se nevyptával a usíná. Zanedlouho ji však Chance budí s oznámením, že musí co nejrychleji někde přistát kvůli poruše. Ačkoli je Sunny vyděšená, zůstává ticho až do přistání v kaňonu. Nemá nejmenší tušení, že celá tahle situace je pouze součástí plánu.

Po vystoupení z letadla dostává Sunny za statečnost vášnivý polibek. Je si vědoma, že to není správné, ale poprvé v jejím životě vítězí vášně nad rozumem. Chance následně přichází s informací, že se jim možná nepodaří jen tak odletět. Sunny zprávu přijímá překvapivě klidně.

Když po chvíli nacházejí místo, kde nehrozí příval vody, vyndává Sunny obsah své velké tašky, kterou do té doby za žádnou cenu nechtěla dát z ruky. Chance očekával, že se v ní nalézá něco, co by neměl vidět, proto je v mírném šoku, když spatřuje pití, müsli tyčinky, různé praktické věci a stan. Žádá vysvětlení, které se však nedostavuje. Rozkládá proto stan, kde po chvíli v těsné vzájemné blízkosti usínají.

Sunny se druhý den dozvídá, že musí počkat na záchranu, protože letadlo opravit nepůjde. Stěžuje si, že má jen čtyři dny. Když se jí Chance zeptá, co se stane za čtyři dny, neodpoví. Nechce mu vyprávět o své sestře, která jí pravidelně volá, aby se vzájemně ujistily, že jsou v pořádku a jejich otec, před kterým se schovávají, ani jednu z nich nenašel.

Odpoledne nastává několik situací, které vrcholí v moment, který oba očekávali. Chance Sunny svádí a ona se mu vydává. Chance zjišťuje, že je jejím prvním milencem

---

³⁹ HOWARD, Linda. *Osudová hra*. Praha: Harlequin, 2004. ISBN: 83-238-2516-5.

a začíná mít čím dál tím větší podezření, že Sunny nemá s teroristickou skupinou jejího otce nic společného.

Následující den se Sunny ptá, zda by Chance nemohl střílet nějaké zvíře a zajistit jim tak jídlo. Jeho zbraň je moc silná, proto mu prozrazuje, že ona má jednu slabší. Chance je z jejího přiznání v šoku a opět si začíná myslet, že Sunny přece jen s otcem spolupracuje. Toto zjištění ho irituje, protože cítí, že do ní začíná být zamilovaný. Jejich hádku využívá jako záminku k odchodu a míří dát signál jeho bratrovi, který o celé akci ví a je připraven je zachránit. Plán ještě ale není u konce, proto dostává pouze znamení, že v kaňonu je vše v pořádku.

Večer u ohně se Chance konečně dozvídá pravdu. Sunny mu vypráví o jejím dětství. Otce nikdy neviděla, matka byla těhotná, když od něj s jejich starší dcerou utekla. Matku ale jednoho dne našli a ona spáchala sebevraždu, aby nemusela vyzradit, kde jsou její dcery. Sunny se celý život schovávala a byla připravena kdykoli zmizet, proto s sebou nosila tašku s tolika věcmi. Kdyby ji otec našel, zabil by ji.

Chvilku po tom, co dal Chance bratrovi signál, že mohou být zachráněni, objevuje se nad kaňonem malé letadlo a Sunny s Chance se dostávají ven. Sunny sice nemá s otcovou teroristickou skupinou nic společného, ale i tak může být užitečná. Chance je rozhodnutý ji použít jako návnadu. Ví, že tím Sunny zklame, ale polapení Hauera je priorita číslo jedna.

Sunny se nějakou dobu snažila Chanceovi vysvětlit, že s ní není v bezpečí, ale on ji neposlouchal. Když však po několika dnech společně vyráží na piknik, narušuje ho střelba. Chance strhává Sunny do potoka. Sám je mírně zaskočený, ačkoli s útokem počítal. Zajistil, aby se Hauer a jeho muži o pikniku dozvěděli.

Po několika hodinách v úkrytu se před hlavními hrdiny zjevuje Hauer. Ačkoli je Sunny v šoku, dává svému otci jasně najevo, co si o něm myslí. On na ní míří zbraní, ale na scéně se objevují Chanceovi muži a Hauer padá zastřelený k zemi. V té chvíli dochází k přestřelce.

Sunny sedí na košíku, který jí poskytl jeden z mužů a snaží se vzpamatovat z hororové scény, které se stala součástí. Dochází jí, že všechno, co se v poslední době v jejím životě odehrálo, bylo předem naplánované.

Chance konečně dořešil potřebné formality a chce Sunny vše vysvětlit. Ta však zmizela. Na košíku po ní zůstala pouze skvrna krve, která nasvědčuje, že byla postřelena.

Muži se ji okamžitě vydávají hledat a nachází ji ležet uprostřed pole. V nemocnici se Chance od lékařů dozvídá, že je Sunny těhotná.

Sunny se probouzí po náročné operaci a s úlevou zjišťuje, že se miminku nic nestalo. V soukromém pokoji ji navštěvuje Chance a přiznává, že všechno, co jí o sobě řekl, byla lež. Sunny je zklamaná a myslí si, že ani jeho city nebyly upřímné.

Když Sunny konečně propouští domů, čeká na ni před nemocnicí Chance a bere ji s sebou domů do Wyomingu. Sunny při pohledu na velkou rodinu pookřává. Je odnesena do ložnice, kam následně přicházejí všechny ženy z rodiny. Chance se vrací, když zůstává Sunny v ložnici sama. Vysvětluje jí, že se vážně zamiloval a chce si ji vzít. Sunny se souhlasem ani chvíli neváhá.

O osm měsíců později má za sebou Sunny těžký porod, který ale dobře dopadl, proto teď Chance sedí vedle své manželky a jejich malého syna Wolfa.

2.2.4 NORA ROBERTS

Nora Roberts, celým jménem Eleanor Marie Robertson, se narodila v roce 1950 jako nejmladší z pěti dětí. Krátce po ukončení školy se provdala a přivedla na svět dva syny. Manželství se však rozpadlo a Eleanor se roku 1985 vdala znovu.

Několik rukopisů Nory Roberts bylo zamítnuto, první kniha jí tedy vyšla až v roce 1981. Od té doby bylo uvedeno na trh přes 255 jejích dalších děl a některé z nich se dočkaly filmového zpracování.

1. Nataša se bojí lásky⁴⁰ (Taming Natasha)

První setkání hlavních hrdinů probíhá chvíli poté, co se Spence přistěhuje se svou pětiletou dcerou do malého městečka, kde žije i Nataša, která zde vlastní hračkářství. Právě v tomto hračkářství se jednoho dne objevuje Spence, jeho dcera Freddie a sestra Nina.

Spence je z Nataši okouzlen od jejich prvního setkání a okatě jí to dává najevo. Nataša však veškeré pokusy o sblížení odmítá, neboť už je unavená tím, jak se muži neustále zajímají pouze o její zevnějšek. Navíc je přesvědčená, že žena, se kterou hračkářství navštívil, je jeho manželkou.

Nataša je velkou milovnicí hudby, proto chce navštěvovat přednášky vedené známým a uznávaným Spencem Kimballem. Když však profesor vchází do učebny, ihned

---

⁴⁰ ROBERTS, Nora. *Nataša se bojí lásky*. Praha: Harlequin, 2001. ISBN: 80-241-0779-1.

v něm poznává muže z obchodu. Nataša je rozhodnuta přehlásit se na jiný obor. Než se však po hodině stihne vytrazit, Spence ji odchyťává na chodbě. Chce zjistit, proč odmítá jeho pozvání na schůzku. Rozčílená Nataša nevěří, že žena, se kterou byl první den v obchodě, je jeho sestra. Spence její lamentování přerušuje nečekaným polibkem. Zaskočená Nataša zprvu podléhá, ale po chvíli se odvrací a začíná s novou vlnou výčitek, během které se dozvídá, že Spence je vdovec.

Nataša se chce za své chování omluvit, proto míří k domu profesora Kimballa. Dovnitř ji pouští hospodyně a směřuje ji směrem k pokoji, kde u klavíru sedí Spence s dcerou na klíně. Když dohraje skladba a holčička si vybíhá hrát na zahradu, jde se Nataša omluvit. Spence ji svým chováním přivádí do rozpaků a před odchodem jí oznamuje, že spolu v sobotu povečeří.

Když se na další přednášce baví Spence s jinou studentkou, pociťuje Nataša pocit žárlivosti. Po hodině proto o to radši odchází na kávu s mladíkem sedícím vedle ní. V kavárně zažívá nepříjemný šok, když jí Terry vyznává lásku.

Po nepříjemném nedorozumění s Terryem jí čeká ještě jedno překvapení. Před jejím domem nachází čekajícího Spence, který se nechává přemáhat žárlivostí. Nataša ale nemá sílu na dohady a vypráví, co se stalo. Spence se jí pokouší svést, ale je požádán, aby se o nic nepokoušel. Nečekaně však dostává i s dcerou pozvání na večeři.

K menšímu zvratu v jejich vztahu dochází v momentě, kdy Nataša veřejně přiznává svou náklonost. Nicméně její minulost brání tomu, aby byla schopná důvěřovat a začít nový vztah. Spence tuší, že si musela projít něčím velmi bolestivým, avšak zatím se mu nedaří přimět ji o tom mluvit.

Po jejím zdárném absolvování oslavy malé Freddie doprovází Spence Natašu domů. Tam je následně pozván na skleničku brandy. Nataša si je plně vědoma toho, co bude následovat a rozhodne se zariskovat.

Den díkůvzdání tráví Spence s dcerou u Natašiny rodiny. Po návratu Nataša Spenceovi vyznává lásku a vypráví, jak moc velké zklamání zažila se svým bývalým partnerem.

O několik dní později Nataša zjišťuje, že je těhotná. Už dříve měla dceru, ale ta bohužel brzy zemřela. Nataša je zmatená a vyděšená, proto ihned novinku oznamuje Spenceovi a odjíždí. Po týdnu se vrací zpět do města, navštěvuje Spence a vypráví o své dřívější ztrátě. Spence ji vyznává lásku a začíná plánovat svatbu.

Kniha končí epilogem, který zobrazuje idylické soužití páru již po svatbě a po narození jejich syna Brandona.

2. Rodinné dědictví⁴¹ (Megan)

Megan O'Rileyová se se svým devítiletým synem Kevinem stěhuje za rodinou do Maine, kde se plánuje živit jako účetní v rodinném hotelu.

Megan zná všechny členy domácnosti kromě Nathaniela, kamaráda jejího bratra. Při seznamování si všímá, že je to hezký tmavovlasý muž s atletickou postavou. I Nathaniela Megan zaujala na první pohled, a i když už od něj dávno odvrátila pozornost k tetě Coco, nespouští ji z očí.

Následující den odjíždí Kevin na výlet s ostatními dětmi a Megan má možnost prozkoumat okolí. Míří do loděnice za švagrem Holtem, aby se podívala na jeho účetní knihy. V kanceláři však nachází pouze Nathaniela, od kterého si půjčuje chtěnou knihu. Nathanielovu přítomnost se snaží ignorovat, ale ujištěna, že jí nehrozí žádné nebezpečí. Megan uznává, že je její chování zbytečně hrubé. Veškerá ostražitost mizí ale až se zjištěním, že je v kanceláři štěňátko. Nathaniel jejího chvilkového rozněžnění využívá a zastrkává jí vlasy za ucho. Megan nervózně ucukává, což mu překvapivě vůbec nevadí, protože tím získává naději, že by u ní mohl mít šanci.

Při odstraňování nábytku ve spodní části domu členové rodiny nachází starou rodinnou účetní knihu. K roku, ze kterého kniha pochází, se váže důležitá část jejich historie. Megan je rozhodnutá knihu pořádně prozkoumat.

Následující den vyráží Megan s Kevinem na plavbu lodí, kterou mu i přes její mořskou nemoc slíbila. Námořníka jim dělá Nate, což je pro Megan překvapením, ale přesto se s ním snaží vést nenucený rozhovor. Dokonce přijímá nabídku zkušebního kormidlování, během kterého si až nezvykle užívá blízkost Nathanielova těla. Megan je ze svého chování zmatená, takže se po plavbě ani nebrání pokusu o políbek.

Megan je rozhodnutá se Nathanielovi vyhýbat, pokud to jen trochu půjde. Osud ale nehraje v její prospěch a ti dva se setkávají při večerní procházce zahradou. Megan se chce vrátit do domu, ale Nathaniel ji chytá za ruku a vede dál. Zprvu se jejich večerní setkání vyvíjí velmi dobře, ale jakmile dochází k tělesnému sblížení, Megan ustupuje.

---

⁴¹ ROBERTS, Nora. *Rodinné dědictví*. Praha: Harlequin, 2001. ISBN: 80-241-0851-8.

K Nathanovi ji to silně táhne, nicméně s sebou nese hluboké šrámy z minulosti a bojí se znovu zamilovat.

Druhý den vyzvedává Megan děti u Nathaniela. Po příjezdu k jeho domu je v šoku, nečekala tak hezký a útulný domeček. Navíc má Nate se všemi dětmi hezký vztah. Děti se odchází napít a Megan využívá chvíli klidu k řešení účetnictví. Nathaniel ji však místo toho zve na večeři. Nejprve se setkává s odmítnutím, ale když navrhuje, že vezmou i Kevina, Megan souhlasí.

Po rodinné večeři se Nate a Megan vydávají na procházku. Nathaniel se vůbec nesnaží skrýt, že má o Megan zájem. Ta se snaží držet odstup, ale srdce vítězí nad rozumem, dochází k polibku a následnému přiznání, že se sama v sobě není schopná vyznat. Žádá o čas, což Nathaniel s těžkým srdcem respektuje.

Kevin tráví odpoledne se svými nevlastními sourozenci a Megan se vydává k loděnici s nadějí, že tam potká Nathaniela. Jeho kancelář je ale prázdná. Najednou se však mezi dveřmi objevuje Kevinův otec, kterého Megan viděla naposledy ještě před narozením syna. Baxter je přesvědčený, že se Megan přestěhovala jen proto, aby ho mohla zničit a začíná ji proto zastrašovat. Do místnosti po chvíli vchází Nathaniel a Baxterovi zasazuje několik ran. Pak Megan odnáší do auta a odváží ji k sobě domů, kde se dozvídá, co přesně se tenkrát stalo. Jejich rozhovor končí úspěšným sváděním.

Ačkoli si Megan společné chvíle s Nathanielem užívá, stále v sobě není schopná potlačit strach. Nate je z jejího chování zmatený, ale daleko víc ho děsí fakt, že se on sám zamiloval, ačkoli to neměl v plánu.

Když Megan zjišťuje, že Baxter nechal napadnout Nathaniela, pohlcují ji výčitky svědomí. Nate ji uklidňuje a v objetí usínají. Mezi dveřmi zůstává stát malý Kevin, který celý jejich rozhovor slyšel.

Následující den je Kevin pryč. Nate ho nachází o několik hodin později v jeskyni na útesech. Kevin se mu svěřuje, že slyšel jejich rozhovor a bál se, že ho nebudou mít rádi, protože to zavinil jeho otec. Je však ujistěn, že se na něj nikdo nezlobí, a tak se vrací s Natem zpátky domů. Díky všem nedávným situacím Megan dochází, že už si svůj život bez Nathaniela nedokáže představit. Ještě ten večer mu vyznává lásku a po pár dnech přijímá i jeho žádost o ruku.

2.2.5 JAYNE ANN KRENTZ

Jayne Ann Krentz se narodila roku 1948 v Kalifornii. Dosáhla bakalářského titulu v oblasti historie a doktorátu z knihovnictví. Krátce po studiích se vdala a začala pracovat jako knihovnice. Netají se svou nákloností k feminismu.

Jayne vydává knihy pod několika jmény, což jí umožňuje oddělovat žánry, kterými se zabývá. Kromě typických ženských románů se totiž zabývá romány historickými a romány s paranormálními prvky. Doposud vyšlo okolo 120 publikací a byla překročena hranice 25 milionů výtisků.

1. *Rozmary osudu*⁴² (*Twist Of Fate*)

Hannah se vydává do Las Vegas s přesvědčením, že donutí Gideona Cage, aby zrušil své plány ohledně zničení bratrovy firmy. Během prvního setkání neodolává a podává mu psychologický rozbor, který si na základě informací o něm utvořila. Je si vědoma, že jedná s hráčem, proto nabízí, že si o bratrovu firmu zahrají karty. Gideon po chvíli váhání souhlasí, ale zatím nemá tušení, že se Hannah chystá kvůli bratrovi podvádět. Její plán vychází a skutečně vyhrává.

Hned po návratu z Las Vegas nastupuje Hannah do nemocnice na plánovanou operaci kolene. Po probuzení z narkózy už u ní čeká bratr Nick. Po chvilkovém rozhovoru Hannah zjišťuje, že její výhra nad Gideonem nepřinesla takový užitek, jak doufala.

Druhý den ráno nachází Hannah v nemocničním pokoji kytici. Radost ji přechází, neboť zjišťuje, že květiny poslal Gideon Cage. Po přečtení přiloženého lístečku už si je naprosto jistá, že Gideonova porážka měla dohru, což následně potvrzuje i její bratr. Firma je nyní ve větších potížích, než byla před tím.

Když se Hannah vrací po několika dnech v nemocnici z nákupu, setkává u vchodových dveří Gideona, který jí tvrdí, že si přijel pro radu. Hannah mu nevěří, nicméně ho zve dovnitř. Její operované koleno je i po třech týdnech od operace dost citlivé, čehož si všímá i Gideon a nabízí jí masáž, během které vypráví příběh o muži, který ho chce zničit, jelikož ho viní ze smrti svého otce. Následně zve Hannah na večeři. Ta odmítá, jelikož pro ni kamarádi připravili večírek před její dovolenou. Čeká ji cesta do Karibiku, kde musí roztrídít knihy své tety, slavné antropoložky, která nedávno zemřela a svůj dům odkázala právě Hannah.

---

⁴² KRENTS, Jayne A. *Rozmary osudu*. Praha: Harlequin, 2002. ISBN: 80-241-0962-X.

Ráno v letištní hale Hannah potkává Gideona, který si zakoupil letenku na stejný let. Ačkoli ho ujišťuje, že na výlet není pozvaný, nastupují spolu do letadla a během cesty se Hannah Gideonovi svěřuje se svými problémy s Vicky Armitageovou, mladou ambiciózní antropoložkou, která na Hannah neustále tlačí kvůli spisům její zesnulé tety. Chce spisy prozkoumat.

Po přiletu na Santa Inez si Hannah půjčuje auto a míří k domu Elizabeth Nordové. Po příjezdu sem se oba dva ocitají jakoby v jiném světě, neboť dům stojí osamocený na pláži. Hannah je nadšená, proto když se jí Gideon táže, zda s ní může zůstat, bez přemýšlení souhlasí. Hned první společnou noc se pak nechává bez váhání svést.

Třetí den dovolené se Hannah probouzí brzy a vydává se na pláž. Během plavání ji vyrušuje něčí ruka, která ji začíná tahat pod vodu. Když už je přesvědčená, že se utopí, ruka na její noze povoluje, Hannah se rychle dostává nad hladinu a plave směrem k pláži. Ještě se otáčí a všimá si, že ten, díky komu útok přežila, je Gideon.

Hannah chce dovolenou předčasně ukončit. Pravým důvodem však není zážitek z rána, ale její vztah ke Gideonovi. Bojí se, že by tohle všechno mohla začít brát vážně. Gideon je přesvědčený, že je moc brzo na to, aby odjeli, nicméně hned další den dopoledne míří oba na letiště, kde se musí rozloučit.

Když Hannah přiváží domů první krabici s knihami, které si nechala z ostrova poslat, nachází přede dveřmi svého domu mladého muže, který se představuje jako Hugh Ballantine, Gideonův rival. Netají se tím, že chce Gideona zničit. Doufá, že by mu s tím Hannah mohla nějak pomoci. Ta jeho nabídku bez rozmýšlení odmítá, ale přijímá alespoň pozvání na večeři.

Hannah se vrací z večeře a zvedá zvonící telefon. Je mírně v šoku ze zjištění, že na druhém konci je Gideon, který se dozvěděl, kdo ji navštívil. Po zjištění, že mu jde pouze o informace o Hughovi, přichází zklamání a vztek. V hloubi duše totiž doufala, že pro něj nebyla pouhým letním románkem.

V den, kdy se Hannah vrací s poslední krabicí knih, potkává u dveří Gideona. Ačkoli jí tvrdí, že přijel za ní, je ostražitá. Domnívá se, že pravý důvod jeho návštěvy je Hugh Ballantine.

Během společné večeře Gideon zjišťuje, že se Hannah změnila. Je přesvědčená, že je jí předurčen stejný osud jako její tetě. Chce se naplno věnovat svému rozvoji bez potřeby někoho jiného. Gideon se proto obává, že se po večeři bude muset s Hannah

rozloučit. Když ji však doprovází domů, Hannah pojímá podezření, že u ní v bytě během jejich nepřítomnosti někdo byl. Gideon pro jistotu zůstává do rána.

Po probuzení je Gideon rozhodnutý získat Hannah zpátky. Jeho plán však nabourává Hugh Ballantine. Mezi muži dochází ke sporu, díky kterému jsou oba z bytu vyhozeni. Gideon se po nějaké době vrací a vysvětluje, co se venku dělo. Když Hannah zjišťuje, že se rozhodl s Hughem dál nebojovat, je zaskočená. Gideon ji navíc žádá, aby s ním odjela do Tusconu, což Hannah odmítá. Myslí si, že není dostatečně silná na to, aby s ním mohla rovnocenně žít.

Hannah se v tetiných spisech dočítá, že otec Vicky Armitageové byl jednu dobu tetiným partnerem. Dochází jí, proč chce Vicky její knihy tak moc získat. Roddy totiž vždy tvrdil, že kniha, kterou Elizabeth vydala, není založena na faktech. Nikdo mu nevěřil, proto Vicky doufala, že by mohla získat důkazy a jméno svého otce očistit. Telefonicky oznamuje zjištěné informace Gideonovi a rezervuje si letenku do Santa Inez, kde bude mít klid na přemýšlení.

Druhý den spontánní dovolené je Hannah pevně rozhodnutá, že půjde cestou po vzoru své tety. Ten večer ji však její poklidnou dovolenou narušují zvuky, podle kterých je patrné, že v okolí domu se někdo pohybuje. Pro jistotu míří přečkat noc do hotelu. Cestou ji dojíždí auto, které ji světly oslepuje. Stejný průběh měla i její nedávná nehoda, proto tentokrát nestrhává volant, ale prudce brzdí. Auto projíždí okolo a bokem vráží do džípu. Hannah z auta vyskakuje chvilku před tím, než auto ztrácí rovnováhu a řítí se z útesu.

Gideon zastavuje na silnici vedoucí k domu Elizabeth Nordové. Vydal se za Hannah hned po zjištění, že odjela. Na kraji silnice stojí černé auto bez pasažérů a on má nepříjemný pocit, že je Hannah v nebezpečí, což se mu potvrzuje při pohledu na růžový džíp pod útesem. Gideon rychle slézá dolů a při prohledávání pláže naráží na Drakea Armitage, který pod nátlakem přiznává, že se Vicky chce Hannah zbavit. Rozhovor přerušuje výstřel a Gideon vybíhá zpátky na útes, kde po chvíli nachází Hannah mířící zbraní na Vicky. Dokázala se ubránit.

Ačkoli už je jasné, že Hannah pro Gideona není pouze letní známostí, ani po děsivém večeru, kdy již poněkolkáté málem zemřela, s ním nechce odletět. Potřebuje čas na přemýšlení.

Gideon tráví volný čas v oblíbeném Las Vegas, když ho ze hry vyrušuje známý hlas. Hannah během pobytu na ostrově došlo, že není typem, který by mohl žít o samotě. Je rozhodnutá žít po boku Gideona Cage.

2.2.6 ANN MAXWELL

Narození Ann Maxwell se datuje k roku 1944. Získala bakalářský titul z Anglické literatury a krátce po ukončení studií se provdala za Evana Maxwella. První knihu napsala v době, kdy se starala o jejich malého syna.

Ann Maxwell se může pyšnit přibližně padesáti vydanými tituly, které bývají zařazovány na seznam bestsellerů vydávaným časopisem *New York Times* a během své spisovatelské kariéry získala několik ocenění.

1. Probuzený žár⁴³ (*Too Hot to Handle*)

Tory přijíždí na Sundancův ranč s jistotou, že na ni zde čeká práce, kterou jí slíbil majitelův bratranec. Ethan Reeve však jejím příjezdem není nadšený a novou pracovní posilu netaktně odmítá. Vidí v Tory malou holčičku, která mu nemůže být k užítku.

Cestou zpět do města je Tory zastavena skupinou drzých mladých mužů, ale z jejich spárů ji zachraňuje na koni přijíždějící Ethan. Tory je po zážitku mírně otřesená, proto se po krátké rozepři s Ethanem nechává odvézt zpět na ranč. Celou cestu dává Ethan Tory najevo, že je pro něj přítěží a že ho obtěžuje její mládí a nezkušenost, ale v duchu ho daleko víc štve fakt, že ho mladá žena z města dokáže tak rychle vyvést z míry.

Na ranč se oba dva vrací naštvaní. Tory však hned po příjezdu padá z koně, Ethan se nad ní smiluje a odvádí ji dovnitř. Během obvazování jejích rukou mezi nimi probíhá silné sexuální napětí. Tory se však dočkává pouze varování, aby se od něj držela dál.

Ačkoli by byl Ethan nejradši, kdyby Tory odjela, nabízí jí místo kuchaře, aby si mohla vydělat na jízdenku domů. Ta nabídku přijímá a velmi rychle se spřátelí s muži pracujícími na ranči. Všichni jsou na ni milí, jen Ethan jí stále něco vyčítá.

Tory si statek zamilovala. Jednoho dne žádá pracovníka ranče Jeda, aby ji naučil jezdit na koni. Hned za začátku první lekce je však vyrušuje Ethan, který ji chce učit sám. Tory se však po chvíli jeho neustálé kritiky vzdává, slézá z koně a začíná se s Ethanem dohadovat, ale hádka končí polibkem. Tory je během chvilky omámena vášní, ale Ethan

⁴³ MAXWELL, Ann. *Probuzený žár*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-85631-29-6.

se odtahuje a suše oznamuje, že šlo pouze o lekci, aby si příště dávala pozor na přílišný kontakt s Jedem.

Při večerním protahování bolavého kolene přichází za Tory Ethan. Až nyní se dozvídá o jejím bolavém koleni a minulosti. Rozhovor je klidný a nevinný, dokud Ethan nepokládá Tory na postel, kde ji přiznává, že jeho dosavadní chování bylo zcela úmyslné. Doufal, že ji vyžene z ranče, protože po ní moc touží, nicméně lásku ji slíbit nemůže. Je však ujištěn, že po něm láska není vyžadována. Poddává se proto své touze a připravuje Tory o její nevinnost.

Po osudné noci se Reeverso chování naprosto změnilo. Tory během čtrnácti dní naučil jezdit na koni, koupil jí potřebné vybavení pro život na ranči a nechal ji asistovat při porodu jalovičky. Zažili spolu chvíle, které Tory považovala za nejhezčí v jejím životě.

Situace se razantně mění v momentě, kdy Tory téměř zbavena smyslů vyznává Ethanovi lásku. Od té doby cítí pomalu ale jistě se zvětšující propast mezi nimi. Rozhodne se proto, že v nejbližší době ranč opustí.

Noc před odjezdem si jde Tory zaskákat z útesu. Její odchod zaznamenává Ethan a vydává se ji hledat. Po příchodu k útesu zůstává stát v němém úžasu. Tořino tělo s lehkostí skáče do vody z desetimetrové výšky. Po vynoření z vody vylézá a skok takto několikrát opakuje. Ethan ji po skončení představení beze slov popadá a nese celou cestu až do svého pokoje.

V pokoji Ethan Tory vypráví, jak moc si během jejích skoků uvědomil. Říká, že až teď pochopil její lásku ke skákání a ačkoli ji miluje, ví, že ji musí nechat jít. Tory je jeho vyznáním zaskočena a přiznává, že se ke skákání už nikdy vrátit nechce. Tímto začíná jejich nová společná životní etapa.

2.3 MORFOLOGIE HARLEKÝNEK

Stejně jako byl Vladimír Propp schopen sepsat morfologii pohádky, můžeme se ze stejného úhlu pohledu podívat na harlekýnky. i přestože v tomto případě máme k rozboru pouze omezený počet příběhů, je velmi pravděpodobné, že následující údaje by se daly uplatnit i u dalších knih z nakladatelství Harlequin. Dokonce i moderní díla vydávána různými nakladatelstvími kolikrát působí, jako by jejich autoři hledali inspiraci právě v harlekýnkách.

Bere-li čtenář čtení harlekýnek jako čistě povrchní záležitost, pravděpodobně se nebude zabývat tím, zda v příbězích nachází nějaké společné prvky, neboť je jeho záměrem útek od reality. Vnímá-li ale tyto knihy jako možnost se nějakým způsobem obohatit, nebude nikdy spokojen, jelikož po větším zamyšlení nad jednotlivými díly dojde k závěru, že čte jeden příběh, pouze v několika podobách.

Pro vytvoření modelu harlekýnek, k dosažení co nejpodrobnějšího rozboru a nalezení konkrétních společných prvků bylo nezbytné všech 10 děl důkladně přečíst, ideálně vícekrát. Následným úkolem je vzájemné srovnávání přečtených knih a určení, zda se opravdu jednotlivé funkce opakují ve všech dílech. Následující model nám ukáže, jak moc je opakovatelnost nezanedbatelná.

2.3.1 FUNKCE

Každá funkce má své jednoslovné pojmenování a svou osobní značku. Abychom však vůbec mohli s vymezováním funkcí začít, musíme samozřejmě mít určitou výchozí situaci, kterou je v případě harlekýnek nahlédnutí do života alespoň jedné z hlavních postav. Označme ji stejně jako Propp, tedy znakem α . Funkce pak následují ihned po dané úvodní situaci.

I. Hlavní postavy se setkávají (pojmenování: setkání, označení β)

K prvnímu setkání nejčastěji dochází v práci nebo během jejího shánění. O práci se ve všech případech ucházejí nesmělé dívky u mužů, kteří dávají najevo svou nadřazenost.

Můžeme se však setkat se situací, kdy hlavní postavy nepojí pracovní vztah, nicméně jde stále o setkání v pracovním prostředí. Nataša se setkává se Spencem v jejím hračkářství (*Nataša se bojí lásky*), Megan nastupuje jako účetní do místa, kde pracuje Nathan (*Rodinné dědictví*), Hannah se s Gideonem také setkává kvůli pracovním záležitostem (*Rozmary osudu*).

II. Jeden z hlavních hrdinů si udržuje odstup (pojmenování: odstup, označení γ)

Už od prvního setkání si je jedna hlavní postava jistá, že bude lepší, když se pokusí co nejvíce omezit společný kontakt.

- 1) Muž dává od prvního momentu ženě najevo, že ho její osoba nezajímá. Svůj odmítavý přístup vysvětluje nepřitažlivostí. Typickým příkladem je mužovo opovrhování mladou a nezkušenou dívkou v dílech *Nevěsta na útěku* a *Probuzený*

žár nebo Kitiny stížnosti, že je pro svého šéfa pouhým chodícím nábytkem (*Případ ztracené sekretářky*). (γ^1)

- 2) Opakem je situace, kdy je žena tou, která se snaží působit chladně. Megan odmítá muže kvůli ranám z minulosti (*Rodinné dědictví*). Nataša obviňuje všechny muže, že se s ní chtějí sblížit pouze kvůli vzhledu (*Nataša se bojí lásky*). Sunny ze strachu ze svého otce nechce navázáním vztahu uvést někoho do nebezpečí (*Osudová hra*). Caroline se bojí blízkosti muže, neboť nemá zkušenosti (*Utajované skutečnosti*). (γ^2)

Ať už jde o ženu či muže, kvůli své odtazitosti na první dojem působí na druhé pohlaví velmi chladně a nepřátelsky, což se ale poměrně rychle mění díky následující funkci.

III. Hlavní hrdinové jsou okolnostmi donuceni spolu komunikovat (pojmenování: sblížování, označení δ)

V příběhu docházíme do bodu, kdy jsou spolu hlavní postavy nuceny trávit čas. Komunikace se týká převážně pracovních záležitostí, ale nemůžeme opomenout knihu *Případ přísného šéfa*, kde se Dan musí starat o postřelenou Tess nebo *Osudovou hru* se ztroskotáním Chance a Sunny.

IV. Začíná se projevovat vzájemná přitažlivost (pojmenování: sympatie, označení ϵ)

- 1) Žena se po krátkém poznávání do muže poměrně rychle zamilovává, ale navenek se snaží působit nezaujatě, obzvláště pokud je vnímána jako pouhý sexuální objekt. (ϵ^1)
- 2) Role hlavních postav může být v některých případech prohozena, což znamená, že muž je tím, kdo se pokouší o detailnější vzájemné poznávání. Joe využívá společně tráveného času díky hranému vztahu (*Utajované skutečnosti*). Spence zve Natašu na večeři (*Nataša se bojí lásky*). Nathan využívá situaci na první společně plavbě lodí (*Rodinné dědictví*). (ϵ^2)

V této fázi může dojít i k polibku, avšak vztah se nikam dál neposouvá.

V. Hlavní hrdina je šokován svými city (pojmenování: šok, označení ζ)

Jedna z hlavních postav je zaskočena svými city, které pociťuje vůči nové osobě ve svém životě. V tomto případě nás nemusí zajímat, zda jde o muže či ženu, jelikož u obou pohlaví nastává strach z přílišné blízkosti a pokus o zachování nezaujatosti.

Následuje mezičas, během kterého si hrdinové díky nevyhnutelným rozhovorům nemohou udržovat potřebný odstup.

VI. Hrdina podléhá citům (pojmenování: podlehnutí, označení η)

Postava snaží se potlačit své city jim dává volný průběh a přestává se bránit vzájemnému sblížení.

VII. Mezi hlavními hrdiny dochází k intimnímu sblížení (pojmenování: intimita, označení a)

V momentě, kdy přichází na řadu tato funkce, začíná být děj více emocionálně zaměřený, jelikož je překročena pomyslná hranice v dosavadním vztahu. Díky předchozím funkcím jsme však již na tento bod byli připraveni, proto pro čtenáře není nijak překvapující.

- 1) Mezi hlavními hrdiny nedochází k sexu, ale k jiným důvěrnostem, které překračují hranici pouhého přátelství. Logan se nechává unést při zahlédnutí Kit bez trička (*Případ ztracené sekretářky*). Joe využívá Carolininu náklonnost cestou ze společné večere (*Utajované skutečnosti*). (A¹)
- 2) Vyšší úroveň této funkce se vyznačuje mužovým využitím náklonnosti mladší ženy, která bez protestů podléhá svádění. Adam svádí Tess bez příslibu lásky (*Případ přísného šéfa*). Chance využívá situace vzniklé díky falešnému ztroskotání (*Osudová hra*). (A²)

Po intimním sblížení je atmosféra mezi hlavními postavami relativně snesitelná, v některých případech je poměr dokonce nějakou dobu udržován.

VIII. Muž citově zraňuje ženu (pojmenování: ranění, označení B)

- 1) Hrdinka zjišťuje, že byla nějakým způsobem zneužita. Sunny zjišťuje Chanceův pravý zájem o dopadení jejího otce (*Osudová hra*). Hannah si připadá jako nástroj sloužící ke zničení Gideonova nepřítele (*Rozmary osudu*). Honey je obeznámena s tulákovou pravou identitou a důvodem, proč se u ní nechal zaměstnat (*Divoké oči*). (B¹)
- 2) Opakem první situace je mužova neoprávněná křivda vůči nevinné ženě. Adam obviňuje Tate z cizoložství (*Nevěsta na útěku*). Joe podezřívá Caroline ze sabotáže (*Utajované skutečnosti*). (B²)

- 3) Nejjemnější formou této funkce je náhlá změna chování vyvolána strachem z přílišné blízkosti. Logan uráží Kit, aby si odůvodnil svou stávající partnerku (*Případ ztracené sekretářky*). Ethan se vyhýbá Tory kvůli vyznání lásky z její strany (*Probuzený žár*). (B³)

IX. Žena se dostává do nebezpečí (pojmenování: nebezpečí, označení a)

V některých případech se setkáváme s lehkou detektivní zápletkou, která osvěžuje jinak monotónní děj.

- 1) Hlavní hrdinka se dostává do nebezpečí, ze kterého nakonec vyvazuje bez újmy na zdraví. Tess je v nečekaném momentě téměř unesena (*Případ přísného šéfa*). Kit je díky zapomenutému pracovnímu průkazu málem zatčena (*Případ ztracené sekretářky*). Megan je vydírána svým bývalým partnerem (*Rodinné dědictví*). Honey se vydává hledat svého syna, který je však v rukou násilníka (*Divoké oči*). (a¹)
- 2) Zesílenou formou nebezpečí je situace, během které dochází k újmě na ženině zdraví. Caroline je napadena při snaze zachytit pravého sabotéra (*Utajované skutečnosti*). Hannah se její rivalka pokouší zabít (*Rozmary osudu*). (a²)

X. Muž ženě pomáhá a zachraňuje ji (pojmenování: záchrana, označení b)

Muž si je vědom přítomnosti nebezpečí a je odhodlaný protějšek zachránit. Tess po uprchnutí únoscům nachází Dana, který ji zavádí do bezpečí a brzo pachatele zatýká (*Případ přísného šéfa*). Logan odvádí Kit po jejím útěku k sobě domů (*Případ ztracené sekretářky*). Ačkoli je Joe také omráčen, Caroline následně dopravuje zpět do bezpečí (*Utajované skutečnosti*). Nate vyhazuje Meganina bývalého partnera (*Rodinné dědictví*). Jesse pacifikuje násilníka ohrožujícího Honey a jejího syna (*Divoké oči*).

Současný stav děje si žádá šťastné zakončení, nicméně k láskyplnému shledání zatím nedochází.

XI. V páru dochází k jistému odloučení v citové rovině (pojmenování: odloučení, označení C)

- 1) Muž má strach z hloubky svých citů a snaží se ženě stranit. Stále se sám sebe snaží přesvědčit, že není vhodný na vztah. Tess se stěhuje zpět k sobě domů, což Dan nenese dobře a přestává komunikovat (*Případ přísného šéfa*). (C¹)

- 2) Občas je tím, kdo se straní, žena, která je přesvědčena, že vztah by nebyl správný. Sunny je přesvědčena, že sloužila pouze jako návnada (*Osudová hra*). Megan si stále odmítá připustit vážnost svého vztahu s Natem (*Rodinné dědictví*). Hannah se snaží být samostatná a nezávislá (*Rozmary osudu*). Honey odmítá žít ve strachu o svého partnera (*Divoké oči*). (C²)

XII. Neopětovaná láska je akceptována (pojmenování: smíření, označení D)

- 1) Odmítnuté ženy se snaží odejít pryč z mužova života. Tess odchází do jiného zaměstnání (*Případ přísného šéfa*). (D¹)
- 2) Je-li odmítnut muž, nikam zcela neodchází, zůstává nedaleko ženy s nadějí, že změní názor. (D²) Jesse zůstává v domě s touhou promluvit si s Honey (*Divoké oči*).

XIII. Hlavní postava si přiznává své city (pojmenování: prozření, označení ↑)

Poslední očekávaný zvrát je označen ↑, neboť v tomto momentě se děj už stává pouze lepším a dochází k postupnému udobřování.

- 1) Muž si uvědomuje, že odchod ženy z jeho života ho činí nešťastným. Přiznává si, že je zamilovaný a chce ženu dostat zpět. Dan se vypravuje urovnat vztah s Tess (*Případ přísného šéfa*). Ethan uznává, že nechce, aby Tory odjela (*Probuzený žár*). (↑¹)
- 2) Ženě dochází, že se muž stal nedílnou součástí, a proto je čas přejít překonat strach z navázání nového vztahu. Sunny zjišťuje, že city jsou vzájemné (*Osudová hra*). Megan překonává strach ze vztahů (*Rodinné dědictví*). Hannah zjišťuje, že nedokáže žít sama (*Rozmary osudu*). Honey si přiznává, že miluje Jesseho i přes nenávisť vůči jeho povolání (*Divoké oči*). (↑²)

XIV. Hlavní postava odhaluje šrámy z minulosti (pojmenování: minulost, označení E)

Hlavní postava uvědomující si hloubku svých citů odhaluje svou minulost, která zahrnuje nešťastný vztah nebo prožití složitého dětství, které zapříčinilo následné problémy s navazováním vztahů. Joe Caroline vypráví o svém těžkém dětství, kdy i někoho zabil (*Utajované skutečnosti*). Nataša odhaluje minulost týkající se nešťastné lásky a potratu (*Nataša se bojí lásky*).

XV. Hlavní postava vyjadřuje svou lásku (pojmenování: vyznání, označení F)

Citové vyznání přichází spolu s omluvou za vzniklé trápení. V tomto momentě také není podstatné, z jaké strany vyznání přichází, neboť situace probíhá vždy stejně.

XVI. Navázání hlubokého citového vztahu (pojmenování: vztah, označení G)

Pár se usmíruje a dochází k vzájemnému vyznání lásky, díky kterému započíná oficiální partnerský vztah. Touto funkcí může příběh skončit.

XVII. Svatba hlavních postav (pojmenování: svatba, označení H)

Svatba následuje velmi krátce po započítí oficiálního vztahu, většinou se jedná o rozmezí několika dnů, maximálně pár týdnů. Ačkoli v příbězích není přesně popsán její průběh, není pochyb o jejím uskutečnění.

XVIII. Narození dítěte (pojmenování: dítě, označení i)

Porod a následnou péči o narozené dítě zahrnuje většinou epilog, který poukazuje na spokojený rodinný život.

Jak si můžeme všimnout, ve vybraných harlekýnkách vymezují 18 funkcí, což je počet velmi omezený. Tento fakt však přisuzují hlavně tomu, že se zde nacházejí pouze dvě postavy, které tvoří celý příběh.

Nabízí se otázka, proč styl značení funkcí není jednotný. Důvodem je utváření celků. Funkce β - η dohromady tvoří celek popisující počáteční fázi sblížení. a, B, C, D, $\uparrow$, E, F, G, H, i pak popisují již vývoj milostného vztahu, který však oficiálně vzniká až téměř na konci. Funkce označené a, b se v některých dílech nevyskytují, neboť jde o detektivní zápletky, které nejsou nutností.

Výhradou specifičnosti studovaného druhu textů je fakt, že funkce v harlekýnkách mohou měnit své pořadí. Ve schématech tvořených Proppem je změna pořadí nepřijatelná. V morfologické analýze harlekýnek však můžeme změnu pořadí vidět například u posledních dvou funkcí, během kterých dochází ke svatbě a početí dítěte. Příkladem této záměny jsou děje z knih *Nevěsta na útěku* a *Případ přísného šéfa*, kde se sňatek koná právě kvůli nečekanému těhotenství ještě před vzájemným vyznáním citů. Po zaměření se na celý příběh ale zjistíme, že posunutí úrovně poslední funkce nijak zásadně nemění osnovu příběhu, protože po otěhotnění a následné svatbě stejně přichází vzájemné vyznání a vytvoření hlubokého citového vztahu.

Počet funkcí nemusí být u každého příběhu stejný, neboť v příbězích mohou některé funkce chybět. Názorný příklad můžeme vidět i u výše rozebraných děl. V některých z nich se například žena neocitá v žádném nebezpečí, tato funkce zde jednoduše není zahrnuta a místo ní automaticky pokračuje funkce následující. Část funkcí se zde také vyskytuje v páru (odtažitost-sympatie, nebezpečí-záchrana, odloučení-vztah, ublížení-prozření).

Nepochybuji, že bych výše provedenou analýzu mohla aplikovat i na jiné romány pro ženy, samozřejmě s vymezením určitých odchylky. Nicméně nacházím značnou podobnost mezi harlekýnkami a jinými romány, které jsem četla.

2.3.2 SCHÉMA HARLEKÝNEK

Ačkoli jsou všechny romány založeny na stejných funkcích, má každý děj své vlastní schéma, což se děje právě kvůli faktu, že ne všechny funkce musí být do děje zařazeny nebo se mohou výjimečně prohodit. Níže proto spatříte schéma ke každé rozebírané knize, přesně podle pořadí odpovídajícím daným v první kapitole. Nebudu zde rozepisovat značky s vysvětlivkami, neboť s těmito informacemi jsem čtenáře seznámila již výše. Chtěli bychom tedy zapsat nejdůležitější části tvořící příběh pouze ve značkách, schémata by vypadala takto:

- 1) Nevěsta na útěku

schéma: $\alpha \beta \delta \varepsilon^1 \zeta A^2 B^2 H C^1 D^1 \uparrow^1 F G$

- 2) Divoké oči

schéma: $\alpha \beta \delta \varepsilon^1 \eta A^2 B^1 a^1 b C^2 D^2 \uparrow^2 F G$

- 3) Případ přísného šéfa

schéma: $\alpha a^2 \delta \varepsilon^1 \zeta A^2 a^1 b C^1 D^1 i H \uparrow^1 F G$

- 4) Případ ztracené sekretářky

schéma: $\alpha \gamma^1 \delta \varepsilon^2 \zeta A^1 B^3 a^1 b \uparrow^1 F B^2 F G H$

- 5) Utajované skutečnosti

schéma: $\alpha \beta \gamma^2 \delta \varepsilon^2 \zeta \eta A^2 B^2 a^2 b \uparrow^2 E F G H i$

- 6) Osudová hra

schéma: $\alpha \beta \gamma^2 \delta \varepsilon^1 \zeta \eta A^2 B^1 a^2 b C^2 D^2 \uparrow^2 E F G H i$

7) Nataša se bojí lásky

schéma: $\alpha \beta \gamma^2 \delta \varepsilon^2 \zeta \eta A^2 \uparrow^2 E F G H i$

8) Rodinné dědictví

schéma: $\alpha \beta \gamma^2 \delta \varepsilon^2 \zeta a^1 b \eta A^2 C^2 D^2 \uparrow^2 F G$

9) Rozmary osudu

schéma: $\alpha \delta \varepsilon^1 \zeta \eta A^2 a^1 b B^1 C^2 D^2 a^2 b C^2 D^2 \uparrow^2 F$

10) Probuzený žár

schéma: $\alpha \beta \gamma^1 \delta \varepsilon^1 \zeta \eta A^2 B^3 C^1 D^1 \uparrow^1 F$

Pro nejlepší porozumění by samozřejmě bylo nejlepší značky zapisovat rovnou do celistvých příběhů, nicméně to bohužel v naší situaci není reálné. i z toho důvodu jsou u funkcí vypisované příklady situací, které se v příbězích opravdu odehrály.

ZÁVĚR

Cílem této bakalářské práce byl pokus o aplikaci morfologického modelu narativního literárního textového typu podle Proppa. Výchozím materiálem mi byly knihy vydané nakladatelstvím Harlequin. Konkrétně se jednalo o díla *Nevěsta na útěku*, *Divoké oči*, *Případ přísného šéfa*, *Případ ztracené sekretářky*, *Utajované skutečnosti*, *Osudová hra*, *Nataša se bojí lásky*, *Rodinné dědictví*, *Rozmary osudu a Probuzený žár*.

V první řadě jsem se zabývala stručným vysvětlením původu zvolených knih, neboť jsem si jistá, že nemálo čtenářů o harlekýnkách nikdy neslyšelo. Úvodní kapitola se tedy týkala přiblížení těchto typických románů.

Kapitola druhá rozebírá pojem morfologie, který v tomto kontextu není společnosti tolik znám. Zároveň jsou zde stručně popsány důležité části knihy *Morfologie pohádky* od Vladimíra Jakovleviče Proppa, která mi byla předlohou pro zpracovávání praktické části. V poslední podkapitole je napsáno pár vět o výzkumu Janice Radway.

Třetí úsek teoretické části se týká estetické stránky děl. Po přiblížení několika základních pojmů a informacích důležitých pro tuto část práce jsem podrobila díla souhrnnému rozboru z estetického hlediska, během čehož jasně vyplynulo, že se jedná o příběhy odpovídající kýčovitému umění.

Teoretická část je zakončena kapitolou zaměřující se na gender. Po zaobíráním se pojmem gender, genderový stereotyp a genderová role jsem opět udělala souhrn týkající se genderu v harlekýnkách. Zde se ukázalo, že muži svými vlastnostmi naprosto odpovídají genderovým stereotypům, kdežto u žen můžeme v některých příbězích najít mírné odchylky.

Jednou z nejobtížnějších částí vypracování této práce byla povinnost přečíst vybraná díla, jelikož příběhy byly téměř identické a jejich budoucí průběh byl vždy znám již od první stránky. Nicméně tato zkušenost se stala zároveň motivací, neboť právě o těchto pocitech je celá praktická část práce. Záměrem bylo vytvoření důkazu pro mé tvrzení ohledně monotónnosti děl. Hlavně díky dílu *Morfologie pohádky* jsem byla schopna sestavit seznam 18 funkcí, který naprosto stačil na pokrytí všech děl. Dokonce v některých případech nebylo ani všech vymezených funkcí zapotřebí.

Zajímavé je, že ačkoliv nelze souhlasit se všemi podmínkami platícími pro ruské pohádky, nemyslím si, že by utváření morfologické analýzy pro ženské romány bylo

složitější nebo snad o tolik odlišné, neboť jsem našla několik společných prvků. Předpokládám také, že tato analýza by se dala s několika odchylkami aplikovat i na jiné romány pro ženy, tudíž nejen na harlekýnky.

Výsledkem této práce je tedy důkaz o monotónnosti zvolených knih. Všechny příběhy jsou založeny na maximálně 18 společných funkcích, přičemž se jedná o tak teatrální a kýčovitá díla, že každou funkci můžeme snadno předvídat. Jak již ale víme z výsledků výzkumu Janice Radway, romány tohoto typu vždy budou mít značné zastání, neboť čtenářkám nejde o kvalitu, ale pouze o příběh plný lásky se šťastným koncem, což jednoznačně plní každá harlekýnka.

RESUMÉ

This bachelor thesis is divided into theoretical and practical part. Theoretical part deals with morphology, the selected books published by Harlequin, their aesthetics and the issue of gender in these books. This part also introduces Vladimír Jakovlevič Propp and Janice Radway.

In the practical part we can see contents and morphological model of selected Harlequin books. The template for this morphological analysis was Morphology of the Folktale written by Vladimír Jakovlevič Propp.

The result of this work is the creation of 18 functions and their subsequent conversion into schemes. Thank to that, we can prove the monotony of these stories.

SEZNAM LITERATURY**Primární literatura**

- HOWARD, Linda. *Osudová hra*. Praha: Harlequin, 2004. ISBN: 83-238-2516-5.
- HOWARD, Linda. *Utajované skutečnosti*. Praha: Harlequin, 2004. ISBN: 83-238-2443-6.
- JOHNSTON, Joan. *Divoké oči*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-7170-031-2.
- JOHNSTON, Joan. *Nevěsta na útěku*. Praha: Harlequin, 1994. ISBN: 80-7170-131-9.
- KRENTZ, Jayne A. *Rozmary osudu*. Praha: Harlequin, 2002. ISBN: 80-241-0962-X.
- MAXWELL, Ann. *Probuzený žár*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-85631-29-6.
- PALMER, Diana. *Případ přísného šéfa*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-85931-44-X.
- PALMER, Diana. *Případ ztracené sekretářky*. Praha: Harlequin, 1993. ISBN: 80-85631-64-4.
- ROBERTS, Nora. *Nataša se bojí lásky*. Praha: Harlequin, 2001. ISBN: 80-241-0779-1.
- ROBBERTS, Nora. *Rodinné dědictví*. Praha: Harlequin, 2001. ISBN: 80-241-0851-8.

Sekundární literatura

- ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD [online]. Dostupné z <https://www.czso.cz/documents/10180/91605937/300002190421.pdf/625d2720-1e56-4306-92a1-fcc26f0a0f84?version=1.1>.
- ECO, Umberto. *Dějiny ošklivosti*. Praha: Argo, 2007. ISBN: 978-80-7203-893-0.
- GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo, 1999. ISBN: 80-7203-124-4.
- JŮZL, M., PROKOP, D., *Úvod do estetiky*. Praha: Panorama, 1989. ISBN: 80-7038-051-9.
- KARSTEN, Harmut. *Ženy-muži: Genderové role, jejich původ a vývoj*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-736-7145-X.
- KULKA, Tomáš. *Umění a kýč*. Praha: Torst, 1994. ISBN 80-8639-17-3.
- NAKLADATELSTVÍ HARLEQUIN [online]. Dostupné z <https://corporate.harlequin.com/>.
- OAKLEY, Ann. *Pohlaví, gender a společnost*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-403-6.
- PROPP, Vladimír Jakovlevič. *Morfologie pohádky se studií Clauda Lévi-Strausse*. Praha: Ústav pro českou literaturu ČSAV, 1970.
- RADWAY, Janice A. *Reading the romance*. Chapel Hill: University of North Carolina Press, 1991. ISBN: 978-0-8078-4939-9.

RENZETTI, Claire M. a Daniel J. CURRAN. *Ženy, muži a společnost*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0525-2.

THULLEROVÁ, Gabrielle. *Jak je poznáme? Umění a kýtč*. Praha: Knižní klub, 2007. ISBN: 978-80-242-1998-1.

ZUSKA, Vlastimil. *Estetika. Úvod do současnosti tradiční disciplíny*. Praha: Triton, 2001. ISBN: 80-7254-194-3.